

18de JAARGANG, NR. 336
20 APRIL 2020

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

6 JAZZ OP PAPIER

7 JAZZ OP DE PLAAT

AVA Trio, Michiel Scheen, Cut Out,
 Roest, Pieranunzi/Somsen/Josy,
 ICP, Reijseger/Fraanje/Sylla e.a.

13 JAZZ OP DE PLANKEN

Tomatito

EN VERDER ONDER MEER:

15 Charles Fambrough (Erik M. Frans)

21 Europe Jazz Media Chart maart

NR. 337 KOMT OP 4 MEI UIT

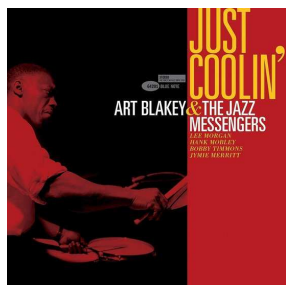
16,5 JAAR JAZZFLITS
01 09 2003 - 01 03 2020

NIEUWS

Blue Note brengt deze zomer onbekend materiaal Art Blakey uit

Bij het label Blue Note verschijnt 7 augustus een album met nooit eerder uitgebracht materiaal van Art Blakey & The Jazz Messengers. Het betreft muziek die op 8 maart 1959 werd opgenomen door Rudy Van Gelder in Hackensack, New Jersey. Drummer Blakey had toen trompettist Lee Morgan, tenorsaxofonist Hank Mobley, pianist Bobby Timmons en bassist Jymie Merritt in zijn groep. Het album 'Just Coolin'' bevat zes stukken.

Drie van de zes stukken zijn van de hand van Hank Mobley. 'Quick trick' van Bobby Timmons verscheen nooit eerder op de plaat. Het album werd nooit uitge-

bracht omdat de band vijf weken later live werd vastgelegd in jazzclub Birdland, New York. Op het daaruit voortvloeiende

album 'Art Blakey & The Jazz Messengers At The Jazz Corner Of The World' stonden vier van de zes in de studio opgenomen stukken. "The music had clearly settled in during the month that separated studio and live versions, but the fire of these six tracks has an appeal of its own", meent Bob Blumenthal in de hoestekst die hij bij 'Just Coolin'' leverde.

Luister hier nu al naar 'Quick trick':
<https://bit.ly/3bELA1o>

●
 ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

JOHN SCOFIELD MET MONDKAPJE IN STUDIO

Voor de opname van een Woodstock Session met toetsenist John Mediski, bassist Jess Murphy en drummer Billy Martin, verscheen gitarist **John Scofield** op 20 maart met een mondkapje in de studio. De vier musici namen bijna een uur muziek op die te beluisteren is op YouTube. "During this difficult and confusing time while live experiences are on hold, we are honored to give you this music", aldus de organisatoren. Woodstock Sessions worden sinds 2013 in de Applehead Studio in Woodstock, NY opgenomen, normaal gesproken in bijzijn van publiek. De concerten worden gefilmd en als downloads uitgebracht. Meestal treden rockbands op.

Luister hier naar John Scofield: <https://bit.ly/2yfwMYI>

Geen zomerse jazzfestivals in België

Op last van de Nationale Veiligheidsraad van België mogen bij onze zuiderburen tot 1 september geen grote festivals plaatsvinden. Dit betekent dat een streep gaat door de volgende jazzfestivals: het Gent Jazz Festival, het Brussels Jazz Weekend, het Dinant Jazz Festival, Gouvy Jazz en Blues, het Gaume Jazz Festival en Jazz Middelheim. (zie ook pag. 18)

CORONABERICHTEN

Jaarlijks concours om Expression of Art Award afgebroken

De strijd om de Expression of Art Award 2020 is tussentijds afgebroken. In dit jaarlijkse concours geven vier studentenformaties van het conservatorium van Amsterdam een concert in het Conservatorium hotel in Amsterdam. Eind januari liet dit jaar het Ella Ziriya Quartet van zich horen en op 23 februari gaf het Marcello Cardillo Trio nog een concert. Door het coronavirus kwamen de andere twee formaties niet meer aan optreden toe. De finale met de volgens een vakjury twee beste deelnemers zou op 24 mei geweest zijn. Aan de Expression of Art Award is als prijs een bedrag van 5.000 euro verbonden.

Noodfonds voor studenten conservatorium Den Haag

Om zijn studenten de helpende hand te bieden is begin april door het bestuur van het Koninklijk Conservatorium in Den Haag een noodfonds gecreëerd. Veel studenten voorzien in hun levensonderhoud door middel van optredens, werk in de horeca, als oppas of als huishoudelijke hulp, melden de stichters: "Die inkomsten zijn van de ene op de andere dag weggefallen. Een aantal van hen zit dan ook in hoge financiële nood."

Meer info: <https://bit.ly/3e1dyGD>

Dagelijks concert

Mike del Ferro op internet

Elke avond om 22.00 uur geeft pianist Mike del Ferro een concert via Facebook en YouTube. "Social closeness during physical distance is essential these days, and therefore I started a daily live stream from my home", legt hij uit. Del Ferro speelt ook nummers op verzoek. Ook wil hij vragen van kijkers beantwoorden over zijn muziek en vak: "I also like to share my travel stories, talk about good music I listen to, whatever!"

Meer info: <https://bit.ly/3aY4r81>

Europese improvisatoren bundelen virtueel hun krachten

Een tiental Europese vrije improvisatoren heeft zijn krachten gebundeld. Onder de noemer 'The Noise Indoors' spelen elke dinsdag en donderdag vier musici een soloeset van een kwartier op YouTube. Het programma start om 17.00 uur. Muzikanten uit onder meer Manchester, London, Porto, Oslo, Kopenhagen, Lissabon en Edinburgh nemen deel.

Meer info: <https://bit.ly/2V4vibz>

Drummer Sun Mi Hong won in 2018 met haar kwartet de laatste editie van de Dutch Jazz Competition. Haar opvolger laat op zich wachten tot begin 2021. (Persfoto)

Dutch Jazz Competition uitgesteld

De halve finales en finale van de Dutch Jazz Competition 2020 zijn verplaatst naar januari en februari 2021. Op 2 en 4 april zouden de halve finales in respectievelijk TivoliVredenburg, Utrecht en Theater Wallhalla, Rotterdam worden gehouden, met de finale op 11 april in het Bimhuis als apotheose. Deze evenementen konden door de sluiting van de podia geen doorgang vinden. De halve finalisten zijn reeds geselecteerd, zo meldt de organisatie zonder namen te noemen: "Zij hebben hier inmiddels bericht van gekregen." De winnaar van de Competition mag onder meer een plaat maken en optreden op het North Sea Jazz Festival. De vorige editie van de Dutch Jazz Competition, in 2018, werd gewonnen door het **Sun Mi Hong Quartet**.

New Yorkse musici organiseren virtueel festival

Om geld te verdienen zette een aantal New Yorkse jazzmusici voor begin april een virtueel festival op poten. Onder anderen pianist Chick Corea, saxofonist Joe Lovano, gitarist Bill Frisell en bassist Christian McBride traden daarin op vanuit hun woonkamer. Het 'Live From Our Living Rooms Music Festival' liep van 1 tot en met 7 april. In totaal werden 28 optredens aangeboden. "It helped to fill in the gap for struggling musicians by bringing the joy of music live-streamed from artists' homes in NYC to viewers anywhere in the world", zegt een woordvoerder van het evenement. De concerten waren gratis te zien, maar kijkers werd om een financiële bijdrage gevraagd.

Meer info: www.livefromourlivingrooms.com

Taste of Jazz Deventer laat concert doorgaan op internet

Het concert dat bij Taste of Jazz in Deventer voor zondag 19 april op het programma stond, is gewoon doorgegaan, maar dan zonder publiek. Het optreden kon bekeken worden via een livestream op de website. Op het programma stonden vier musici uit de stad: Arjan Stam (trompet), Herman Wolters (toetsen), Koos Lonis (bas) en Erik Poorterman (drums). Tijdens het concert werd aandacht gevraagd voor zowel de bezorgservice van ondernemers in de binnenstad als de financiële positie van muzikanten in Deventer. De musici konden met een vrijwillige bijdrage gesteund worden. Op de website van Taste of Jazz konden hiervoor kaarten gekocht worden of donaties gedaan.

Meer info: <https://www.tasteofjazz.nl/>

CORONABERICHTEN

Robin McKelle. (Foto: Frank Bullitt)

Jazzfestival Luik uitgesteld

Het festival Jazz à Liège wordt uitgesteld. De 30ste editie, oorspronkelijk gepland in mei, wordt verschoven naar 10 tot en met 13 september. Onder anderen trompettist Ibrahim Maalouf, de zangeressen Stacey Kent en Robin McKelle, het Seed Ensemble en de Binker Golding Band komen. **Meer info:** <http://www.jazzaliege.be/fr/programme>

Jazzfestival Bergen op Zoom slaat jaar over

JazzBoZ, het jazzfestival van Bergen op Zoom, gaat dit jaar niet door. Het stond ingepland voor 5, 6 en 7 juni. Door-schuiven is geen optie, zo zegt voorzitter Bart Aarts van de Stichting Bergse Jazz Evenementen op 6 april in BNDeStem: "In het najaar of de winter denken we niet het festival te kunnen wegzetten zoals we dat voor ogen hebben."

SFJazz Center op zoek naar geld via concertstream

In San Francisco probeert het gesloten SFJazz Center nog wat inkomsten te verwerven met eerder opgenomen concerten. Voor vijf dollar per maand kunnen deze op internet bekeken worden. Elke vrijdag om 17.00 uur Amerikaanse tijd wordt een nieuw concert toegevoegd: "Proceeds will help the SFJAZZ team prepare to reopen the SFJAZZ Center and bring you the same breadth of live concert and educational programming you're used to. The music will outlive the virus." Via een knop op de website, de 'tip jar', is het mogelijk om een aanvullende donatie te doen. **Meer info:** <https://bit.ly/2xacGz7>

JAZZ FOUNDATION OF AMERICA ROEPT CORONA-NOODFONDS MUSICI IN HET LEVEN

De Jazz Foundation of America (JFA) heeft een noodfonds gesticht voor Amerikaanse jazzmusici die slachtoffer zijn van het coronavirus. "Our jazz and blues community is one of the earliest to be hit and one of the least equipped to endure such a disruption", aldus een bericht op de website van de organisatie. Particulieren en bedrijven wordt gevraagd een financiële bijdrage te leveren.

Bij de JFA kwamen steeds meer berichten binnen van musici die het hoofd op het moment niet boven water kunnen houden, omdat hun inkomsten zijn opgedroogd en voldoende spaargeld ontbreekt. Het COVID-19 Musicians' Emergency Fund doet uitkeringen om deze musici en hun families van de eerste levensbehoeften te voorzien.

De Jazz Foundation of America is in 1989 opgericht als een soort doorstart van het New Yorkse Jazz Museum. Het oorspronkelijke doel was het beheer van het erfgoed van die gesloten instelling. Al in 1990 wordt een noodfonds gecreëerd om zieke jazzmusici te ondersteunen en werd de oorspronkelijke doelstelling aangepast. Tegenwoordig biedt de JFA steun aan zieke, bejaarde, werkloze en anderszins door tegenslag getroffen jazzmusici. De organisatie moet het hebben van donaties. Veel geld komt binnen via het jaarlijkse 'A Great Night in Harlem'-benefietconcert.

Meer info: <https://jazzfoundation.org/donate/>

Duits festival 'Women in Jazz' krijgt virtuele variant

Omdat het festival Women in Jazz in het Duitse Halle vanaf 25 april niet kan doorgaan, krijgen jonge vrouwelijke jazzmusici de kans om op de festivalwebsite hun muzikale kwaliteiten te tonen. Ze konden tot 15 april een concertopname insturen. Zo'n tachtig vrouwelijke musici zijn voor het virtuele jazzfestival benaderd, maar zelf aanmelden was ook mogelijk. De inzendingen worden tevens behandeld als sollicitaties naar een plek voor het programmaonderdeel 'Next Generation' van het festival Women in Jazz 2021. Op het programma van Women in Jazz 2020 stonden onder anderen de zangeressen Silje Nergaard, Cæcilie Norby en Cécile McLorin Salvant, saxofoniste Melissa Aldana en het Olga Amelchenko Quartet.

Meer info: <https://www.womeninjazz.de/>

Jazz at Lincoln Center tot eind augustus gesloten

Het Lincoln Center in New York heeft alle activiteiten tot eind augustus opgeschort. Onderdeel Jazz at Lincoln Center compenseert dit door via internet concerten uit het archief, educatieve programma's en praatprogramma's aan te bieden. Zo verzorgt directeur Wynton Marsalis twee keer per week een praatprogramma met 'uplifting messages and thoughts on how to stay creative during this unprecedented time'. Het programma van woensdag is hier overdag om 17.30 uur te volgen via Instagram Live. Op woensdag wordt ook steeds een volledig concert van het Jazz at Lincoln Center Orchestra op YouTube geplaatst.

Meer info: <https://jazzatlincolncenter.squarespace.com/>

Engels radiostation Tweede Paasdag in teken Britse jazz

Het Engelse station Jazz FM heeft Tweede Paasdag (13 april) een dag lang alleen Britse jazz uitgezonden. Het programma bood naast muziek van de plaat tevens live-sessies en interviews met Britse en in het VK woonachtige musici. Programma-directeur Nick Pitts hoopt dat het initiatief de Britse jazzscene een hart onder de riem gestoken heeft.

CORONABERICHTEN

New Yorkse musici geven concert vanuit de auto

Op 4 en 11 april gaven zes New Yorkse jazzmusici op verschillende plaatsen in de stad een concert vanuit hun auto. De musici reden elk in hun eigen auto naar een plek, parkeerden, en speelden vanuit het autoraam gezamenlijk hun stukken. Bewoners luisterden vanuit hun ramen, vanaf brandtrappen of op veilige afstand op de stoep. Om te voorkomen dat er te veel mensen samenkwamen, waren de concerten beperkt van duur. Er werd onder meer gespeeld in Park Slope, Prospect Heights en Bedford-Stuyvesant. De musici van Concerts from Cars: drummer Dan Kurfirst, de saxofonisten Ben Cohen en Nick Lyons, trompettist Ryan Messina, tubaïst Channel Crichlow en drummer/percussionist Andrew Drury.

New Yorkse jazzclubs verwerven inkomsten uit concertarchief

Om te voorzien in inkomsten voor de gesloten New Yorkse jazzclubs Smalls en Mezzrow, heeft eigenaar Spike Wilner de reguliere website van deze clubs vervangen door die van The SmallsLIVE Foundation for Jazz Art en Education. Tegen betaling kunnen hier alle concerten bekeken worden die sinds 2007 in de beide clubs werden gegeven. Het lidmaatschap kost minimaal 10 dollar. Wilner is somber gestemd over de toekomst, zo meldt hij in een nieuwsbrief. Hij refereert aan de aanslag op de Twin Towers in 2001. Smalls was toen anderhalf jaar gesloten en kwam daarna maar heel langzaam weer op gang. Kalm blijven is zijn devies en niet opgeven: "I will try my very best to keep things floating and wait. Wait for the resurrection – mine, the clubs, our music and our city."

Meer info: <https://www.smallslive.com/>

Ramsey Lewis geeft virtueel benefietconcert

Pianist Ramsey Lewis geeft 25 april een soloconcert op internet. Kijken kost 20 dollar. Een deel van de opbrengst van het concert gaat naar het MusicCares Covid-19 Relief Fund. Een solidariteitsfonds voor musici die door de coronacrisis in moeilijkheden zijn gekomen. Omdat Lewis al enig tijd niet meer toert, is het concert een unieke kans om hem nog live te zien spelen. Lewis speelt vanuit zijn eigen huiskamer en zal ook het een en ander vertellen over zijn loopbaan.

Meer info: <https://bit.ly/2RBeUyn>

Noodfondsen steunen Amerikaanse jazzmusici

De Louis Armstrong Educational Foundation heeft 14 april een noodfonds voor behoeftige jazzmusici geopend. In het Louis Armstrong Emergency Fund for Jazz Musicians zit 1 miljoen dollar. Duizend New Yorkse musici krijgen uit dit fonds een bedrag van 1.000 dollar. Eenzelfde bedrag per musicus deelt het Jazz Road Quick Assist Fund in Atlanta uit. Al op de dag van opening, 13 april, moest dat fonds vanwege het grote beroep daarop het loket sluiten. Er was bijna een half miljoen dollar te verdelen.

Leden Brussels Jazz Orchestra spelen vanuit huiskamer

De leden van het Brussels Jazz Orchestra hebben een speciale versie opgenomen van Rodgers & Hammersteins 'You'll never walk alone'. Ieder orkestlid speelde vanuit de eigen huiskamer virtueel zijn of haar partij mee. Artistiek leider Frank Vaganée tekende voor het arrangement: "For everyone who feels lost in these bizarre times. For the brave who care for the sick, for everyone who stays at home to save others. You're not alone!"

Kijk hier: https://www.youtube.com/watch?v=C_YpIH5QEwg

Saxofonist Rudresh Mahanthappa doodt tijd in de keuken

Omdat zowel zijn optredens als activiteiten als hoofd jazz van het Department of Music at Princeton stilliggen, heeft saxofonist Rudresh Mahanthappa zich gestort op het koken, een bezigheid waarvoor hem anders de tijd ontbreekt. Volgens Mahanthappa zijn er veel overeenkomsten tussen jazz en koken, zo zegt hij op Downbeat.com: "For me, cooking and playing are structured but have room for improvisation. I remember someone saying Sonny Rollins had these licks that he'd like to play, but every time they sounded like he was playing them for the first time. I think cooking is a lot like that, too. How you bring that to fruition is part of the challenge."

Bekijk hier een gerecht gemaakt door Mahanthappa: <https://bit.ly/2K2hwRB>

JazzContest Mechelen 2020 schuift jaar door

De JazzContest Mechelen wordt dit jaar niet gehouden. De halve finale van 22 maart met de formaties Elsirir, Anaphora, Tomas Rivera Trio, Ampere Trio, Dishwasher, Micro Oxygen, Eppinger/Daneck Quartet en Vondelier kon vanwege de coronacrisis al niet doorgaan. Maar dit geldt nu ook voor de finale op 28 augustus. De halve finalisten zijn uitgenodigd om volgend jaar mee te doen.

OVERIGE BERICHTEN

Swingin' Groningen krijgt geld van Prins Bernhard Fonds

Voor het opzetten van een talentontwikkelingsprogramma krijgt de Stichting Swingin' Groningen 5.000 euro van het Prins Bernhard Cultuurfonds afdeling Groningen. Met het bedrag wordt een Platform Jazz Talent opgezet, waarop de jazz aantrekkelijk wordt gepresenteerd aan kinderen en jongeren.

Nieuwe cd in aantocht van Redman/Mehldau/McBride/Blade

Ruim een kwart eeuw na hun vorige gezamenlijke album, verschijnt op 10 juli bij Nonesuch een nieuwe plaat van de combinatie Joshua Redman (sax), Brad Mehldau (piano), Christian McBride (bas) en Brian Blade (drums). Het studioalbum 'RoundAgain' is de opvolger van Joshua Redmans kwartetalbum 'Moodswing' (uit 1994), waarop de vier eerder samen speelden. Brad Mehldau: "We would have done it ten years ago if it were up to me. Josh, Christian and Brian are all my heroes. It's like playing with The Avengers." Op de plaat staan zeven stukken van de hand van de bandleden: drie van Redman, twee van Mehldau, een van McBride en een van Blade.

Inzameling voor zieke Pat Martino

Gitarist Pat Martino (75) is ziek. Sinds november 2018 kan hij niet meer optreden. Omdat zijn spaargeld op is, kan hij niet meer voorzien in zijn levensonderhoud en medische kosten. Om te overleven vraagt hij zijn fans sinds 1 maart om hulp via het platform go fundme.com. Het hoopt via deze weg een bedrag van 150.000 dollar te verwerven. Half april stond de teller op ruim 137.000 dollar.

Meer info: <https://bit.ly/2UQy8AO>

Niet eerder uitgebracht werk Sonny Rollins dit jaar op cd uit

Dit najaar verschijnen bij Resonance Records niet eerder uitgebrachte concertopnames van Sonny Rollins. Het label maakt later bekend welk materiaal het betreft. De 89-jarige saxofonist trad in 2012 voor het laatst op en kan door een longaandoening sinds 2014 geen saxofoon meer spelen. "But I am the most content I've ever been. I have most things figured out", zo zegt hij in een vraaggesprek met David Marchese dat op 24 februari in de New York Times werd gepubliceerd.

[Meer uit dit interview op pagina 20.](#)

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

JAZZ IN BEELD (ARCHIEF)

Paul van Kemenade. (Foto: Marcel Schikhof)

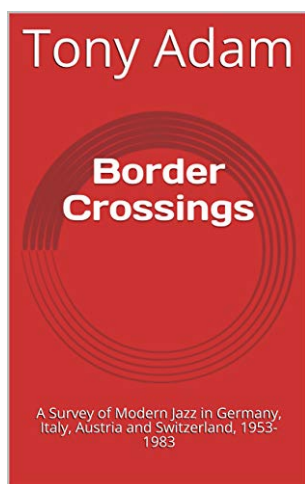
Arno Krijger. (Foto: Marcel Schikhof)

Op 11 januari van dit jaar speelden Paul van Kemenade & Hammond Sandwich bij jazzpodium Hot House in Leiden. De bezetting: Carlo de Wijs en Arno Krijger (hammondorgel), Chris Strik (drums), Jeroen Doomernik (trompet) en Paul van Kemenade (altsax). **Marcel Schikhof** was ter plekke en maakte daar de foto's op deze pagina.

Jeroen Doomernik. (Foto: Marcel Schikhof)

JAZZ OP PAPIER

Tony Adam
Border crossings : a survey of modern jazz in Germany, Italy, Austria and Switzerland, 1953-1983.

[S.l. : eigen uitgave, 2019].

[328] pag. ; 23x15 cm.

ISBN 978-1-69753364-4 pbk.

Prijs 20 euro.

DE GRENS OVER

Een enkele keer schiet de schrijver uit zijn slof: "Voor sommigen zullen al deze activiteiten een aanbeveling zijn, maar voor deze oren 'it resulted in a fair amount of unlistenable nonsense - about as appetising as 24-pack of 'economy' burgers'." (over trompettist Manfred Schoof). Meestal echter houdt hij een slag om de arm: "It's neither brilliant nor awful - just pleasant. It's the sort of album I will never think of playing again - there are just too many real gems to occupy my time. But if you're a Kriegel nut - and there are many about - you can be assured that he does everything here that you like him for elsewhere." (over gitarist Volker Kriegel).

In een naschrift verwacht de Brit Tony Adams dat dit zijn laatste boek zal zijn over de moderne jazz in Europa. Zijn vorige boek - over de jazz in Groot-Brittannië - werd hier besproken in nummer 305. Opzet en uitvoering volgen dezelfde lijn. De tijdspanne is minder krap; die gaat door tot 1983. En, zoals eerder, beperkt de auteur zich tot bebop, hardbop, cool, soul jazz en third stream. Nóg eerder - in 'Elastic Rock' - had hij mengvormen als fusion en jazz-rock behandeld; aan de free jazz waagt hij zich maar niet.

Zijn uitgangspunt is: benader de muziek positief. Het waarderingssysteem dat hij eropna houdt gaat van drie tot vijf sterren. Alle genoemde platen verdienen onze aandacht, ook al zal niet elke plaat aan ieders smaak voldoen. Als een plaat niet genoemd wordt, heeft hij hem óf niet gehoord óf de muziek ligt hem niet. Het is al bij al tamelijk verwarrend, naast het besef dat de gekozen landen voor de lezer natuurlijk willekeurig zijn; verwacht dus geen muziek uit vooraanstaande jazzlanden als Zweden, Frankrijk of Polen.

Om een idee te geven wat we hier wel en niet kunnen verwachten: middelgrote groepen als het Italian Instabile Orchestra, het Vienna Art Orchestra, het Globe Unity Orchestra alsook het United Jazz and Rock Ensemble zullen we hier niet vinden. Van leider Wolfgang Dauner van de laatste band zijn, in een ander verband, slechts twee platen opgenomen. De Italiaanse trompettist Enrico Rava met een lange staat van dienst is hier slechts vertegenwoordigd met een armzalig ep'tje uit 1960.

Van de meesten neemt Adams een of twee platen onder handen. Uitlopers zijn: Hans Koller (met 14), Peter Herbolzheimer (met 11) en het sextet van Gianni Basso-Oscar Valdambri (met 9). Vijf namen zijn met elk zeven platen aanwezig: Giorgio Azzolini, George Gruntz, Jutta Hipp, de gebroeders Joachim en Rolf Kühn en Albert Mangelsdorff. Van de vier landen is het Duitse aandeel het grootst: 40%. De landen staan overigens door elkaar: de indeling is strikt alfabetisch op naam van de artiest. De platen worden alleen met hun titel genoemd, zonder het label of het nummer, waardoor niet iedere opname meteen herkenbaar is. Wel noemt hij alle bandleden, die bij de orkesten van Gruntz en Herbolzheimer alleen al bijna twee pagina's in beslag nemen.

De schrijver is een amateur, in beide betekenissen. Hij is een liefhebber en wil daarvan getuigen op zijn eigen, onprofessionele wijze. Hij is ook praktisch ingesteld: hij geeft aan of er een heruitgave verkrijgbaar is en of de muziek gedownload kan worden. En in een aantal gevallen voegt hij eraan toe als er voor originele exemplaren hoge bedragen worden neergeteld.

Jan J. Mulder

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

JAZZ OP DE PLAAT

AVA TRIO
Digging The Sand
 Aquadia

In 2014 wint bassist Esat Ekincioglu de Swingin Groningen Jazz Award. Hij verraste het publiek toen niet alleen met uitstekend baswerk, maar ook met rare diepe basklanken uit een set exotische schelpen. Die avontuurlijke sfeer vindt men ook terug op 'Digging The Sand', de tweede plaat van het AVA Trio. De meeste composities op deze geluidsdrager zijn overigens van bassaxofonist Giuseppe Doronzo. Ook iemand met een groeiende staat van dienst. AVA Trio is compleet met percussionist Pino Basile. Het trio is begonnen als een Gronings onderonsje en tegelijk een uitstekend voorbeeld van wat de Groningse muzieksceen voortbrengt! Inmiddels toeren ze terecht over de hele wereld.

Het avontuurlijke van de muziek van AVA komt het sterkst tot uitdrukking in het titelstuk. 'Digging the sand' heeft bijna iets lugubers, een duistere zoektocht naar het onbekende. Percussionist Basile creëert die sfeer met de Cupaphon, die men bespeelt door stokken door trommelvellen heen en weer te bewegen. Bassist Ekincioglu heeft een soort demper tussen de snaren van zijn bas geschoven (<https://bit.ly/2Xxispc>).

In het slotstuk 'Distanza' keren de Arabische klanken weer terug, vooral omdat Doronzo de sax tijdelijk voor het rietinstrument mizmar inruilt.

'Digging The Sand' is een verrassende gevarieerde plaat, waarin de mediterrane klanken in al hun schoonheid en vooral variatie aan bod komen.

Het is een bijzondere plaat met bijzondere muziek, waarmee het AVA Trio zich stevig heeft gevestigd in de hedendaagse moderne muziek. Excellent!

Bart Hollebrandse

Bezetting:

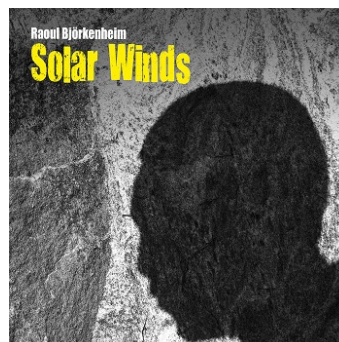
Giuseppe Doronzo (bassax),
 Pino Basile (percussie),
 Esat Ekincioglu (bas).

Bekijk hier een video over dit album:

<https://www.youtube.com/watch?v=6lCKWMqea5Y>

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

RAOUL BJÖRKENHEIM
Solar Winds
 Long Song Records

Dat hommages aan het werk van John Coltrane niet uitsluitend het terrein hoeven te zijn van saxofonisten, wisten we natuurlijk al lang. De gitaristen John McLaughlin en Carlos Santana kwamen al in 1973 met hun 'Love, Devotion, Surrender'. Hun collega Raoul Björkenheim, onder meer bekend van zijn werk met Edvard Vesala, doet nu met 'Solar Winds' zijn duit in het zakje. De Finse Amerikaan koos voor het album vijf stukken uit de late periode van Coltrane (de meeste stammen uit 1965) en niet voor de 'greatest hits'. Ook doet hij geen poging om een soort Coltrane-op-gitaar te spelen, al grijpt hij wel regelmatig naar de sustain als wapen om noten lang te kunnen aanhouden. Daar dringt zich dan de vergelijking met Santana op, die in 'Peace on earth' misschien het sterkst is. Maar Björkenheim is toch vooral zichzelf, en hij heeft een fijn kwartet met Italiaanse zielsverwanten om zich heen verzameld. Want anders dan de tenaamstelling doet vermoeden, is 'Solar Winds' vooral het werk van een band. (Elektrisch) violist Emanuele Parrini levert met de gitarist het melodisch materiaal, en soleert verrassend on-klassiek. Bassiste Silvia Bolognesi en drummer Tiziano Tononi voelen zich als een vis in het water in de trage, sfeervolle stukken, maar kunnen de boel ook enorm opstuwen. Zo begeeft 'Saturn', met z'n pittige 6/8-drive, zich op het terrein van Jimi Hendrix: gedreven, energiek en rauw.

Herman te Loo

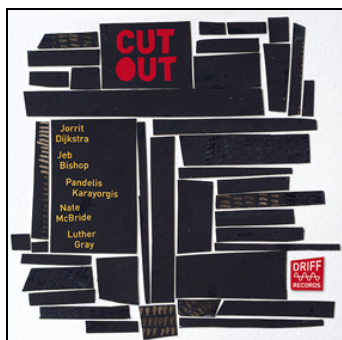
Bezetting:

Raoul Björkenheim (gitaar),
 Emanuele Parrini (viool), Silvia Bolognesi (bas),
 Tiziano Tononi (drums, percussie).

Luister hier naar 'Joy':

<https://bit.ly/2Xya3BX>

CUT OUT
Cut Out
Driff Records

Sinds hij in 2002 naar Amerika vertrok, is saxofonist Jorrit Dijkstra een van de drijvende krachten van de scene in Boston geworden. Samen met pianist Pandelis Karayorgis runt hij het label Driff Records dat met tussenpozen cd's uitbrengt van hun projecten. Cut Out is een kwintet dat nu sinds een jaar of drie regelmatig optreedt en voor een groot deel overlapt met The Whammies, de groep die zich bezighoudt met composities van Steve Lacy. In de muziek van Cut Out (dat stukken van alle bandleden speelt) horen we een vergelijkbare muzikale benadering als in het werk van de grote sopraansaxofonist. Daarin wordt met een Europees oog naar de Amerikaanse jazztraditie gekeken en andersom. Zo horen we in de composities (en het spel) van Karayorgis sporen van Monk, Nichols en Andrew Hill, maar op een manier die bij Misha Mengelberg had gepast. 'Chainsaw pedicure' (fijne titel, overigens) van Dijkstra doet in zijn vervreemdende obstinaatheid denken aan het werk van Guus Janssen (met wie de saxofonist nog steeds werkt in de groep Soundlee). Zijn lucide saxofoonspel combineert perfect met de vlezige trombone van Jeb Bishop, maar hij kan ook stevig uitpakken, zoals de verzengende solo in 'Sand pile' aantoon. Met de warme bas van McBride en het soepele swingwerk van Gray heeft Cut Out een heerlijk team dat aardsheid en bevlogenheid in gelijke doses tot een sublieme cocktail verwerkt.

Herman te Loo

Bezetting:

Jorrit Dijkstra (alt-, sopraansax),
 Jeb Bishop (trombone),
 Pandelis Karayorgis (piano),
 Nate McBride (bas), Luther Gray (drums).

Luister hier naar de openingstrack van de cd:
<https://bit.ly/34D4ALo>

EDDY & THE ETHIOPIANS
II
Eigen Beheer

Voor wie wil zeuren, klopt de naam van de band niet helemaal meer. Slechts één van de twaalf muzikanten (masinko-speler Arefayne Bisrat) is nog afkomstig uit Ethiopië. Sinds de oprichting in 2013 heeft bandleider Edward Capel namelijk nogal wat personeel moeten veranderen. Wat blijft, zijn een aantal getrouwen (zoals trompettist Bart Maris en toetsenist Bart van Dongen), en de belangrijkste informatiebron voor de muziek. Want die is en blijft wel degelijk het Oost-Afrikaanse land. Capel, die tekent voor bijna alle composities, maakt er wel zijn eigen verhaal van. Hij werd immers in Brabant geboren en niet in Ethiopië. En het is hem er duidelijk niet om te doen zo authentiek mogelijke muziek te maken. Dat wordt meteen al duidelijk in de openingstrack van dit tweede album, 'II': 'Riff de Guayla'. De beukende staccato's laten horen dat het muzikale cv van de saxofonist groepen als Blast en Vlek vermeldt. De knorrende baritonsax zorgt voor een rauw randje, en is op de hele plaat sowieso een opvallende verschijning. Belangrijke solisten zijn Maris (die met zijn Harmon-demper voor sfeer zorgt in 'Barabics') en de scheurende gitaar van Mathias van de Wiele in 'Vives les mercredis libres'. Net als het debuutalbum (uit 2014) heeft ook deze tweede plaat een goede balans tussen muzikaal avontuur en uitgelaten, dansbare vrolijkheid. En dat kunnen we in deze barre tijden goed gebruiken.

Herman te Loo

Bezetting:

Bart Maris (trompet, bugel), Edward Capel (sopraan-, alt-, baritonsax, altklarinet), Laurence Bilger (fluit), Bereket Bahre Akitu (krar, zang), Arefayne Bisrat (masinko), Orkun Ađir (baglama), Mathias van de Wiele (gitaar), Bart van Dongen ((elektrische) piano), Jan van de Lest (basgitaar), John Maasackers (drums), Kenrick Gunther (percussie, zang), Osama Meleegi (percussie).

Bekijk hier de trailer van het album:
<https://youtu.be/8-Z28cUYBlc>

JAROMÍR HONZÁK
Hard To Understand
Animal Music

Het werd al eerder geconstateerd in deze kolommen: ambitieuze jonge jazzmusici worden meer en meer componisten. Want ze schrijven niet zomaar themaatjes, maar uitgebreide stukken waarin weinig aan het toeval wordt overgelaten. Improvisaties zorgen voor wat kleur en afwisseling.

Dat kan voor verbazing zorgen aangezien, om maar wat op te noemen, gewoonlijk alle jazz van vóór 1960 niet meer als inspiratiebron dient. Maar in dit geval ligt dat anders: we bevinden ons in Tsjechië en daar, in het voormalige Oostblok, maken ze een speciaal soort muziek. Dat viel mij al op bij bezoeken aan de diverse hoofdsteden in dat deel van Europa.

Het swingen geniet er niet altijd de belangstelling maar spelen, dat kunnen ze. Ze zijn bijna steevast degelijk klassiek geschoold. Ze kennen de lokale componisten en de lokale volksmuziek.

Leider/componist/arrangeur Jaromir Honzák is een virtuoos op de contrabas, uiteraard ook met de strijkstok. De rietblazer is druk in de weer op de klarinet, waarop hij koortsachtig tiereliert maar ook ingetogen mediteert à la Jimmy Giuffrè. De gitarist laat zijn gitaar scheuren.

De stukken bestaan uit allerlei laagjes; rusteloze motiefjes die over, door en naast elkaar klinken. De musici hebben er geen moeite mee; ze hebben zich kennelijk suf gerepeteerd. Zo ontstaat een auditief weefgetouw waarin de solisten zorgvuldig manoeuvreren; de hun toegemeten ruimte is krap. De associaties gaan in de richting van minimal music maar soms ook naar het complexe samenspel van Warne Marsh/Lee Konitz.

Wie weet wil Honzák zo het grotestadsleven van Praag weergeven. (De opnamen dateren natuurlijk van vóór corona.) Zo ja, dan is dat hem gelukt. Maar toch aardig dat er ruimte is voor een langere, ongehinderde bassolo in 'Rain cloud'. Alsmede een lieflijk walsje onder de passende naam 'Simple truth'.

Jeroen de Valk

Bezetting:

Lubos Soukup (klarinet, tenorsax),
 Vit Kristan (piano, elektrische piano), David Doruzka (g), Jaromír Honzák (basgitaar, contrabas),
 Martin Novák (drums, percussie).

INSTANT COMPOSERS POOL
& NIEUW AMSTERDAMS PEIL
De Hondemepper ICP

In de jaren zeventig en tachtig was er een aantal ensembles in de Nederlandse muziekwereld waarin klassieke geschoolde musici en improvisatoren zij aan zij functioneerden. De Volharding, Hoketus, Loos en het Maarten Altena Ensemble waren een paar goede voorbeelden van wat Theo Loevendie ooit 'de alternatieve muziekpraktijk' doopte. Daarna zijn de beide werelden helaas weer iets uit elkaar gegroeid. Met de samenwerking van de Instant Composers Pool met het ensemble Nieuw Amsterdams Peil wordt de draad weer opgepakt, met het werk en de ideeënwereld van Misha Mengelberg als uitgangspunt. Dat levert bijzondere resultaten op, want de twee groepen mengen uitstekend. Zo horen we de ICP-muzikanten voor het eerst aan de slag met een aantal stukken die nooit eerder op de lessenaars hebben gestaan, omdat ze (geheel uitgeschreven) voor andere ensembles bedoeld waren. Zo schreef Mengelberg 'Dressoir' voor De Volharding (wel ooit met Ab Baars in de gelederen) en klinkt het nu in een arrangement van pianist Gerard Bouwhuis. Het is een heerlijk stuk, met echo's van Strawinsky ('L' Histoire du Soldat') en Kurt Weill, maar ook met kenmerkende Misha-melodieën. De mandoline van Hoketus-veteraan Patricio Wang is een schot in de roos in het arrangement, want hij accentueert de licht-melancholieke sfeer van het deeltje 'Lepelvaasje'. Wangs andere instrument, de panfluit, vervult een verrassende rol in het arrangement van Monks 'Reflections' (van de hand van Michael Moore, maar gebaseerd op Mengelbergs bewerking). Het voor Hoketus gecomponeerde 'Een Hutje van gras' is een toonbeeld van vriendelijkheid – een mooi contrast met het nogal granieten imago van het ensemble. Verder horen we twee door Tristant Honsinger geleide improvisaties ('Conduction 1 en 2') en bewerkingen van composities van Herbie Nichols ('Cro-Magnon nights') en Ellington ('Depk'). Hierin wordt het gecombineerde ensemble met extra strijkers en de fraai kleurende fagot volop uitgebuit. Het titelstuk bevat een heerlijk schmierende melodie, die zo als carnavalskraker door het leven zou kunnen. En als bijzonder extraatje bewerkte Michael Moore een deel ('Lento') uit een trio van Mengelbergs vader Karel. 'De Hondemepper' is een waar genot en roept op om de repeatknop van de cd-speler vast te plakken. **Herman te Loo**

Bezetting:

Instant Composers Pool: Thomas Heberer (trompet), Wolter Wierbos (trombone), Michael Moore (altsax, klarinet), Ab Baars (tenorsax, klarinet), Tobias Delius (tenorsax), Mary Oliver (viool, altviool), Tristant Honsinger (cello), Guus Janssen (piano), Ernst Glerum (bas), Han Bennink (drums).

Nieuw Amsterdams Peil: Dorian Cooke (fagot), Heleen Hulst (viool), Mick Stirling (cello), Patricio Wang (mandoline, panfluit), Gerard Bouwhuis (piano), Bart de Vrees (percussie).

Een andere versie van het titelstuk:
<https://bit.ly/2XD4KRO>

PIERANUNZI, SOMSEN, ROSSY**Common View
Challenge Records**

De laatste albums rond bassist Jasper Somsen zijn steeds van bijzonder hoog niveau. Bijvoorbeeld recentelijk met de Franse pianist Jean Michel Pilc. Hoewel de naam van de Italiaanse pianist Enrico Pieranunzi als enige vet gedrukt staat op de hoes van 'Common View', is toch Somsen het brein achter dit project. Hij regelde ook hun recente tour. De twee hebben veel ervaring samen want Somsen speelde op twee albums van Pieranunzi. De onbevangenheid waarmee ze het podium delen is ook te horen op dit album.

De leden van het trio zijn in gelijke delen verantwoordelijk voor de artistieke oorsprong van de muziek. Met zijn drieën maakten ze 'Instant reveal I' en 'Instant reveal II'. Improvisaties dus. Van de tiende track wordt geen componist genoemd, maar gezien de titel: 'Recuerdo' zal de Catalaanse drummer Jorge Rossy er wel achter zitten. Pieranunzi strooit altijd veel dissonanten en hij heeft een reeks loopjes die je van grote afstand herkent. 'Turn in the path' is overduidelijk van Pieranunzi. Het heeft passages in razend uptempo, maar Pieranunzi kent de bochten in de weg op zijn duimpje. Somsen is direct in beeld, maar uitgesponnen soli blijven achterwege. Maar wat hij op de achtergrond doet is van essentieel belang. De ballad 'Silk threads' schreef de bassist omdat hij diverse geliefden verloor. Zulke droevige aanleidingen leiden tot iets prachtigs. Pieranunzi speelt het overtuigend. Maar er is ook een echt liedje: 'Song for an august evening'. Verder klinken diepgaande artistieke exercities van een internationaal opererend pianotrio. Rossy is de bescheidenheid zelf, maar vlak hem niet uit. Hij is er altijd, maar opvallen doet hij zo min mogelijk. En dat is juist zijn grote sterkte. Een pianotrio in de Champions League.

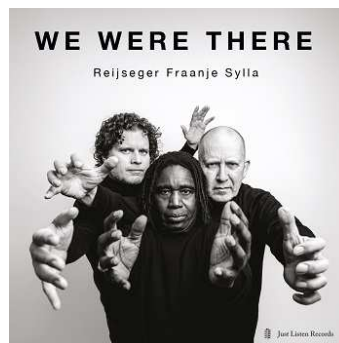
Peter J. Korten

Bezetting:

Enrico Pieranunzi (piano),
Jasper Somsen (bas),
Jorge Rossy (drums).

Luister hier naar 'Perspectives':

https://www.youtube.com/watch?v=eleg_ymfne

REIJSEGER, FRAANJE, SYLLA**We Where There
Just Listen Records**

De perfecte samensmelting van jazz, Afrikaanse en klassieke muziek. Zo wordt het werk van zanger/ percussionist Mola Sylla, cellist Ernst Reijseger en pianist Harmen Fraanje vaak beschreven. 'Melancholische wereldmuziek' komt ook aardig in de buurt om het geïmproviseerde samenspel te duiden, maar de makers zelf plakken er – ook bij hun laatste album 'We Where There' - geen etiketje op. Al vele jaren trekken ze met elkaar op in een – zeker voor een jazzband – uitzonderlijke bezetting, waarin de Senegalees Mola Sylla met zijn indringende stemgeluid en zingend in zijn onverstanebare moedertaal Wolof in hoge mate de sound bepaalt. Dat taal geen barrière vormt om gevoelens over te brengen, weten we al lang, maar Sylla bewijst het in alle elf stukken.

Hij bezweert en intrigeert, maakt vrolijk en verdrietig, zingt ingetogen en luidkeels - en intrigeert vooral. Hoewel je het kan bevroeden, weet je niet zeker waarover de teksten gaan en dat houdt de nieuwe cd spannend. Fraanje en Reijseger creëren een rijkgeschakeerde muzikale omgeving en Sylla beklemtoont de Afrikaanse invloeden met zijn authentieke percussie-instrumenten en zijn m'bir (duimpiano) en xalam (soort luit).

'We Where There' is een mysterieuze en rijkgeschakeerde plaat, die – net als de vorige albums – ook uitstekend zou kunnen dienen als soundtrack voor films. Eerder werkte het trio al mee aan films van Werner Herzog, Alex & Andrew Smith en Roberto Zazzara. Maar ook als op zichzelf staand kunstwerk is de cd – hoewel geen lichte kost - zeer de moeite waard.

Hans Invernizzi

Bezetting:

Ernst Reijseger (cello),
Harmen Fraanje (piano),
Mola Sylla (zang, Afrikaanse percussie).

Bekijk een video over de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=HDafRwihB58>

ROEST**Inloopmuziek****Eigen Beheer: www.ruudvoesten.nl**

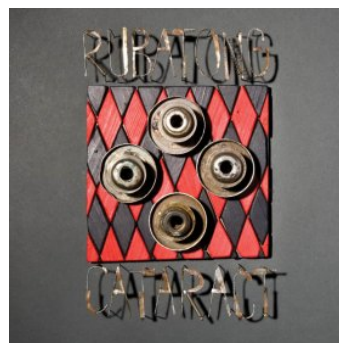
'Inloopmuziek'. Dat klinkt net zo vaag als de 'inloop' voor een bijeenkomst. Is dit een misplaatste grap misschien? Want daar zijn de mannen van Roest goed in. Ruud Voesten is het brein en de 'aangever' van het stel. Zijn naam is dan ook verstopt in de bandnaam. Als keurig afgestudeerd drummer organiseert hij dit 'stelletje ongeregeld'. Want zo klinken ze: jong, energiek, gewaagd, ruig, levenslustig, humoristisch, vet, eclecticisch, creatief en nét niet provocerend. Schrik niet van de grove gitaareffecten van Jelle Roozenburg en Federico Castelli. En geniet van de vreemde wereld die in 'Phoenix' wordt gecreëerd. Joël Botma kennen we van De Raad van Toezicht. Dat wil zeggen, de band met die naam. Hij gebruikt effecten als Eric Vloeimans in zijn band Gatecrash. Botma zat in het Nationaal Jazz Jeugd Orkest toen dat onder leiding stond van Vloeimans. En zo te horen heeft hij later nog wel eens een lesje van Vloeimans gevolgd. Er klinken kostelijke contrasten op 'Inloopmuziek'. Bijvoorbeeld in 'Logan': twee royaal galmende gitaren en een doffe trompet. En wat de laatste track betreft: 'The art of shaving' is de mannen vreemd, gezien de hoesfoto. Helaas hebben ze een forse lijst met gecancelde concerten door de huidige coronacrisis. Maar als we hier gezond doorheen komen kunnen we live volop genieten van dit stel.

Peter J. Korten**Bezetting:**

Joël Botma (trompet),
 Jelle Roozenburg, Federico Castelli (gitaar),
 Alessandro Fongaro (bas, synthesizer),
 Ruud Voesten (drums).

Beluister hier een stuk van 'Inloopmuziek':

<https://www.youtube.com/watch?v=XCslWSBvKBw>

RUBATONG**Cataract****Red Note**

We hebben er bijna tien jaar op moeten wachten, maar met 'Cataract' ligt er eindelijk een opvolger voor het titelloze debuutalbum van Rubatong. Op het personele vlak is er een wijziging, want (slide)gitarist René van Barneveld is al enige tijd opgevolgd door Thijs Elzinga. De laatste brengt een flinke dosis bluescredentials mee, en dat is mooi, want blues is een belangrijk ingrediënt van de muziek van Rubatong. Niet dat het kwartet echt blues speelt, want daar is het te dwars en eigenzinnig voor. De tracks waarmee 'Cataract' opent en sluit, 'No new day' en 'We are we are', hebben een duidelijke verwantschap met het werk van Captain Beefheart: hoekige, van blues doordrenkte songs met surrealistisch-poëtische teksten. Die levert zanger Han Buhrs nog steeds stevast aan. Het viertal tekent gezamenlijk voor de muziek. Net als op de vorige cd zingt hij zowel in het Engels als Nederlands, en vooral het laatste maakt Rubatong uniek in het Nederlandse muziklandschap. De vibrafoon van Tatiana Koleva zorgt voor een bijzonder klankstempel, waarbij ze haar instrument soms laat klinken als een Fender Rhodes (bijvoorbeeld in de fraaie ballad 'It ain't over yet'). Als Koleva haar melodielijnen uitzet, zorgen basgitarist Luc Ex en gitarist Thijs Elzinga voor slim in elkaar hakende ritmische patronen, die dan weer 'typisch Nederlands' zijn. Sporen van The Ex en de Haagse school (Hoketus, Loos) zijn daarin terug te vinden. Het is te hopen dat we niet zo lang hoeven te wachten op een derde plaat van deze fijne band.

Herman te Loo**Bezetting:**

Han Buhrs (zang),
 Thijs Elzinga (gitaar),
 Luc Ex (akoestische basgitaar),
 Tatiana Koleva (vibrafoon, percussie).

Zie Rubatong hier live in Moskou:

<https://youtu.be/vcp7pEkhJUI>

MICHEL SCHEEN
Chunks And Shadows
 Eigen Beheer

Pianist Michiel Scheen (1963), actief in de muziek sinds de jaren tachtig, speelde in Europa, de VS en Canada met tal van jazzmusici. Hij was of is actief in groepen waarin improvisatie de boventoon voert. Scheen was in de jaren negentig ook bestuurslid en voorzitter van de Beroepsvereniging van Improviserende Musici (BIM).

Voor zijn laatste cd 'Chunks And Shadows' dook hij in Almere in zijn eentje de studio in. Negen eigen stukken legde hij vast in een kenmerkende percussieve stijl. Soms speelt Scheen eerder 'slagwerk' op zijn toetsen dan dat hij de snaren van zijn instrument voluit laat klinken. Scheen wisselt staccato-spel af met lyrische verkenningen.

Het solospel is geserreerd. Er is geen plaats voor overbodige noten. De stukken ademen, zijn transparant. En het is duidelijk dat Scheen nog steeds een liefhebber is van het werk van Thelonius Monk aan wie hij in 1999 al een solo-cd wijdde. Scheen is echter vooral zichzelf: een eigenzinnige toetsenist met een uitgesproken aanpak, stijl en touché.

Hans Invernizzi

ANTICLAN
Close To The Bone
 Creative Sources

In 'Close To The Bone' borduurt het internationale trio Anticlan voort op hun debuut 'Volcano Hour' (2018). Rotterdam is de thuishaven van altsaxofonist Hugo Costa (Portugal), gitarist Josué Amador (Mexico) en slagwerker Philipp Ernsting (Duitsland) en daar maken ze nog steeds hun compromisloze improvisatiemuziek. Amador kiest voor een gruisige aanpak met veel effectapparatuur, Ernsting gebruikt zijn drums vooral voor kleuring en Costa voegt zijn onopgesmukke saxofoonsound aan de mix toe. Soms kiest hij daarbij voor melodieën, maar vaker vormen zijn bijdragen een element in de abstracte soundscapes van het drietal. Daarin kan het flink beuken, zoals in het titelstuk, maar op andere momenten wordt er meer naar rust gezocht.

Herman te Loo

Luister hier naar fragmenten van het album:
<https://bit.ly/2VctBu6>

TEIS SEMEY
Throw Stones
 Loumi Records

De Deense gitarist Teis Semey (1993) studeerde aan het Conservatorium van Amsterdam bij Reinier Baas, Maarten van der Grinten en Jesse van Ruller. Op 21-jarige leeftijd won hij de eerste prijs en persprijs van het Prinses Christina Concours. In 2016 kreeg hij de persprijs bij Leiden Jazz Awards. In 2017 mocht Teis de Keep An Eye Jazz Award en de Best Coltrane Arrangement-prijs in ontvangst nemen. In 2018 werd hij geselecteerd voor het internationale InJazz Congres in Rotterdam. Vervolgens studeerde hij een half jaar in Los Angeles, waar hij mocht optreden in de gerenommeerde jazzclub Blue Whale.

Terug in de hoofdstad nam hij zijn tweede cd 'Throw Stones' op. Geen gekke prestatie voor een jongen die al jong te veel dronk, in een crimineel milieu belandde en van school werd gestuurd. Dankzij een integratieproject, gebaseerd op leren door middel van kunst en esthetiek, belandde hij toch op het goede pad.

'Throw Stones' is een zowel nerveus als lyrisch, maar vooral een divers album geworden met jazz, elektronische dansmuziek, kamermuziek en geïmproviseerd akoestisch ensemblespel. Semey nam het op in eigen beheer en was verantwoordelijk voor alle aspecten, het hoesontwerp inclusief. Een fraaie staalkaart van creatief vermogen.

Hans Invernizzi

Bezetting:

Teis Semey (gitaar),
 José Soares, Henry Solomon (altsax),
 Alistair Payne (trompet), Young-Woo Lee (piano),
 Giuseppe Campisi (bas), Guy Salamon, Sun-Mi Hong
 (drums), Fuensanta Mendez (vocals).

Luister hier naar een stuk van de cd:
<https://www.youtube.com/watch?v=FfCEV1WhqWw>

TOMATITO

Bezetting:

Tomatito (gitaar),
Simon Roman (zang, palmas),
Kiki Cortiñas (zang, palmas, gitaar),
Piraña (percussie),
José Maya (dans).

Datum en plaats:

11 maart 2020,
Tivoli Vredenburg, Utrecht

Na een werkdag op kantoor, stapte ik op de trein huiswaarts. In Utrecht onderbrak ik mijn reis om van een concert te gaan genieten, waar ik me enorm op had verheugd. Gitaarvirtuoos Tomatito zou de bijna uitverkochte grote zaal van Tivoli Vredenburg in de kleuren van zijn flamenco nuevo hullen. Hoewel zeer hoopvol gestemd, zat ik toch niet erg op mijn gemak in die mooie zaal, waar ik al zoveel artiesten had bewonderd. In het besef dat het coronavirus Nederland had bereikt en er al enkele strikte regels waren afgekondigd, voorzag ik dat dit voorlopig het laatste evenement was waarbij ik me in een mensenmassa zou begeven. De volgende dag werden alle voorstellingen afgelast. Spoedig daarna was de slimme lockdown een feit.

Duende

De kern van het leven is omzien in vreugde en verlangen naar geluk. Ik voeg daar direct aan toe dat het menselijk bestaan vaak schuurt en knelt, en rijkelijk is voorzien van smart en tegenspoed. Een willekeurige typering zonder opsmuk. Dichters, kunstenaars, filmers, muzikanten of dansers beschikken over een arsenaal aan vormen en stijlmiddelen, die de kwetsbaarheid van het aardse paradijs op vleugels kunnen dragen. Hoewel slechts een speldenprikje in de tijd, heeft de coronacrisis alles in zich om groot drama en bezinning te ontketenen.

We (her)ijken de kernwaarden van het leven. In thuisisolatie vinden we houvast aan de kracht van kunst en cultureel erfgoed, nu de werkelijkheid op een wolk van ongrijpbaar surrealisme zweeft. We (her)ontdekken dat zieken- en verzorgingshuizen drijven op de kracht van een grote schare anonieme antihelden. Juist nu de kunsten hard worden getroffen en het verdienmodel van vele makers en uitbaters aan zijden draadjes bungelen, ervaren we vervoering, troost en inspiratie in wat kunst ons biedt. Kunst verbindt ons en brengt ons dicht bij de spil van ons bestaan.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

JAZZ OP DE PLANKEN

Tomatito. (Foto: Joke Schot)

Controleerbare emoties en taal zijn de bouwstenen van onze beschaving, waarbij creatie verbeeldt en stimuleert. Geloof, hoop en liefde vormen de kiem van ons bestaan. Daarin besloten liggen overlevingsdrang en menselijkheid. Al het overige - decadentie, narcisme, hebzucht en naijver - is nutteloze franje. Wanhoop en afgunst verblinden.

De nu heersende coronacrisis dwingt de westerse wereld op de knieën, maar naast veel pijn en verdriet, biedt die ook het levensgrote voordeel van de twijfel in de vorm van de (tijdelijk) hervonden reflectie. Met de bruggetjes die ik maak poog ik diepe kloven te ontzenuwen, in het volle besef dat alles tijdelijk is, dus ook de schone schijn van een sprong voorwaarts. Hoop doet leven.

Flamenco is een kunstvorm die het leven schraagt op zelfbespiegeling. Denk aan blues, klaagzang en aanbeddende vervoe-ring. Flamenco als levenslied pur sang, declameert het dagelijks bestaan en verbindt ons met elkaar, in het volle besef van onze vergankelijkheid, met lof voor de eeuwigheid. Muziek als drager van een orale traditie. Feitelijk ook tijdloos, want hoewel er weinig schriftelijke bronnen beschikbaar zijn, staat wel vast dat het ontstaan van flamenco vermoedelijk teruggaat in de tijd, tot vele eeuwen voor de christelijke jaartelling.

Spanje was vele eeuwen een kruispunt van culturen en werd langdurig overheerst. Toch kon de flamenco zich blijven ontwikkelen vanuit de oorsprong van de vroegste culturen. Deze muziek was een versmelting van tekst, zang, dans en ritme, waarbij reflectie en gratie samenvielen.

Flamenco wordt meestal gelijkgesteld met de virtuoze volksmuziek van de gitano, de Spaanse Roma, waarin expressie van melodie en ritme flink op spanning wordt gebracht. Dat is ten dele waar. Zij kunnen worden gezien als aanjager met een belangrijke muzikale inbreng. In die rol zijn zij vergelijkbaar met de Afro-Amerikanen.

Flamenco is muziek van grote contrasten tussen weemoed en temperament. Emotie en expressie versmelten. In de verhalen die worden verteld, liggen voor- en tegenspoed vaak dicht bij elkaar. Geluk en feest, worden voortdurend verstoord door tegenslag, afgunst en hartzeer.

De basiselementen van de traditionele flamenco zijn in principe ongewijzigd. Daarnaast is er ruimte voor experiment en vernieuwing in de vorm van fusies, zoals Paco de Lucia die als eer-
[...vervolg op de volgende pagina](#)

ste inbracht. Drijvende kracht is de ver-voering, wat in de flamenco wordt aan-geduid als duende. Daarin vallen levens-lust en tragiek samen in een ontvlamba-re spanningsboog.

Om zijn vingers los te maken, speelt Tomatito (José 'Fernández Torres) wat korte variaties waarin hij de stijkenmer-ken van de flamenco etaleert. Het hout van zijn gitaar klinkt vol, helder en warm. Er volgt een mijmerend wijsje. Na een hoofdknik speelt hij een openings-akkoord. Ritmische aanslagen op de gedempte snaren maken van de gitaar tijdelijk een percussie-instrument. Er klinkt een aanmoedigend 'olé', waarna het tempo wordt verhoogd. Handgeklap zwelt aan, gevolgd door tweestemmige zang. Voeten beginnen te stampen en de cajon wordt ingezet.

Tomatito laat zijn vingers als een on-zichtbare waas op de snaren roffelen. De gitaar verandert in een gepassioneerd aanvalswapen. Snelheid is vanzelfspre-kend. Iedere noot is een weergaloze kamikaze. Een spel tussen leven en dood. Als zijn missie is volbracht oogst Tomatito een ovationeel applaus. Hij kijkt voldaan en glimlacht tevreden. Een intermezzo van een gitaarduet dat klinkt als lyrisch twinkelen harp, brengt verkoeling. Een volkswijsje trans-formeert naar een symfonische dimensie van exploderende gitaarakkoorden, ge-klap, gestamp, geroffel en smartelijke zang.

In dit concert blijft Tomatito vrij dicht bij de traditie. Wanneer hij flamenco mengt met bossa nova geeft dat een aange-naam verrassende lyriek, maar het ver-oorzaakt geen confronterende stijlbreek. Het zijn eerder flexibiliteit en gelaagd-heid die zijn spel regelmatig van kleur en ritmiek doen veranderen, die Tomatito richting het improvisatie idioom van de jazz brengen. Spannender zou het wor-den wanneer hij hardbop zou arrangeren volgens de stijlprincipes van de flamen-co. Daar zal hij in zijn samenwerking met Michel Camilo nooit aan toe komen. Het optreden van danser José Maya veroorzaakt wel ontregelende sensatie. Gedacht vanuit soberheid, intrigeert hij met zijn virtuoze bewegingskunst, die hij moeiteloos inkadert binnen een vloerop-pervlak van twee bij drie meter. Zijn dans is een smeltkroes van flamenco, moderne dans en tapdans. De muziek jaagt hem aan, maar gaandeweg over-schaduwde Maya de muziek volledig en tarten zijn choreografieën het bevat-tingsvermogen.

Roland Huguenin

José Maya. (Foto: Joke Schot)

Tomatito. (Foto: Joke Schot)

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

CHARLES FAMBROUGH 'Little Man' (1950 – 2011)

DISCOGRAFISCHE NOTITIES

Spreek je met iemand over Philadelphia, dan wordt spontaan gedacht aan die romige kaas, of aan de 'Streets of Philadelphia' van Bruce Springsteen uit 1993. Die grootstad met anderhalf miljoen inwoners situeer je aan de Oostkust van de Verenigde Staten, twee uur rijden van New York. Honderden jazzmuzikanten zijn daar geboren, hebben daar gewerkt, ook bassist Charles Fambrough. U hoorde misschien wel eens Tyrone Brown, Stanley Clarke, Christian McBride, Jaco Pastorius, Gerald Veasley, dat zijn meer bekende bassisten uit die stad.

De loopbaan van Charles Fambrough is zowat verdeeld in vijven: eerst met saxofonist Grover Washington Jr, dan bij percussionist Airto Moreira, pianist McCoy Tyner, drummer Art Blakey, hierna een veelgevraagd bassist bij jazzcollega's. Ter kennismaking: zoek zijn succescompositie 'Little Man' met Grover Washington op sopraansax, Steven Scott-piano, Fambrough-contrabas, Yoron Israel-drums (1991) uit de plaat 'The Charmer' – of de versie van Art Blakey and The Jazz Messengers op 'Album Of The Year' (1981) op de geremasterde versie Timeless 155: <https://tinyurl.com/y97ktlqg>.

Wil je Fambrough aan het werk zien en horen, zoek 'Blues at Bradley's' van februari 1993, met een 'Blues for Bu' van zestien minuten, ja - voor 'Buhaina' Blakey: <https://tinyurl.com/ybpa3em8>
Met wat geluk koop je voor minder dan 10 euro de dubbel-cd in de reeks Modern Jazz Archive met daarop 'The Charmer' en 'The proper angle'. En op uw zoektocht naar Fambrough ontdekt u andere muzikanten; dat is ook de bedoeling van deze bijdrage!

Charles Fambrough (CF) werd geboren op 25 augustus 1950, overleed op 1 januari 2011 in Allentown, PA. Op 8 december 2010 werd nog een benefiet gehouden in de Clef Club met Stanley Clarke, drummer Lenny White, trompettist Wallace Roney (overleden op 31 maart), gitarist Pat Martino, violist John Blake en bassist Gerald Veasley.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Zijn ouders zijn muzikaal: moeder speelt orgel, vader zingt in het kerkkoor. Charles studeert piano en houdt dat zeventien jaar lang vol. Vanaf zijn dertiende leert hij klassieke contrabas bij 'the king of the double bass' Neil Courtney van het Philadelphia Orchestra. Charles studeert aan de Settlement Music School en de West Philadelphia High School, leert daar Stanley Clarke kennen, en ook zijn zus met wie Charles trouwde. Samen ontdekken ze de moderne jazz. Niettegenstaande jazz (nog) niet populair was in die tijd en het laten schieten van een studiebeurs klassieke muziek, overweegt Charles toch een beroepsloopbaan in de (jazz)muziek.

In **1968** speelt CF in pitbands voor musicals ('Bye Bye Birdie'), ook in het huisorkest van The Mike Douglas TV Show. Ervaring doet hij op met funk en rhythm-and-blues in de nachtclubs van New York. Hij musiceert in diverse acts in het Concord Hotel in Catskill Mts.

In **1969** wordt CF bevriend met Grover Washington Jr. in het poporkest van Andy Aaron's Mean Machine. In 1970 formeert Grover zijn eigen orkest met CF erbij. Die blijft tot in 1974. Washington (1943-1999) wordt in september 1971 bij toeval leider van een plaat: Hank Crawford kwam niet opdagen, Grover neemt diens plaats in op 'Inner city blues', een cover van een Marvin Gaye-song uitgebracht in juni 1971. Gaye zou tien jaar later in de winter van 1981 in Oostende landen, op 1 april 1984 neergeschoten worden door vader-dominee. De succesvolle Washington zou drie platen met Fambrough opnemen: 'The Charmer' (1991-92), 'Keeper Of The Spirit' (1994) en 'Upright Citizen' (1997).

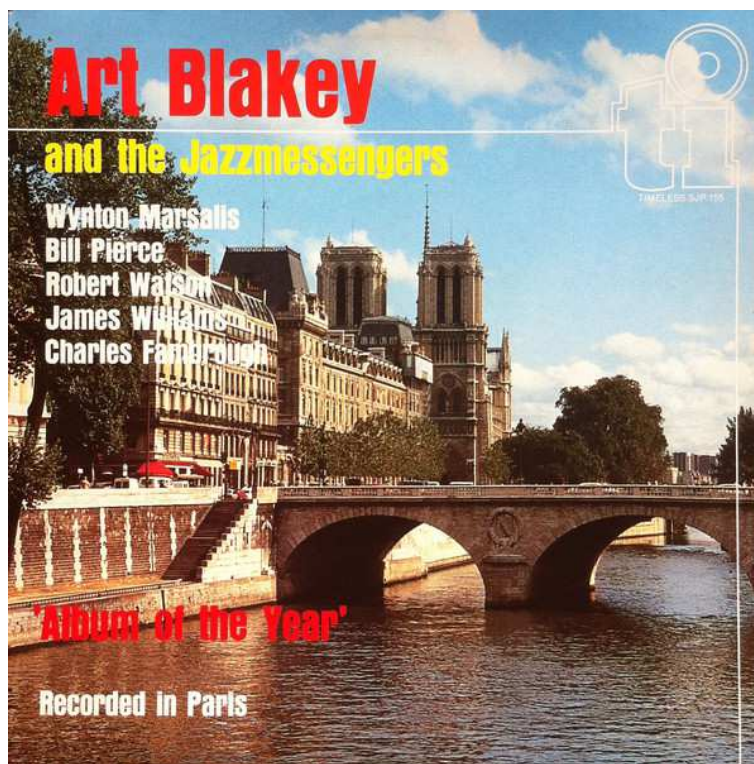
In **1975** komt CF bij de Braziliaanse percussionist Airto Moreira (1941), die was in 1967 met vrouw Flora Purim naar Los Angeles gekomen, speelt daar met pianist Cedar Walton en bassist Reggie Workman. Airto verhuist van West naar Oost en in New York heeft hij gigs met de saxofonisten Paul Desmond en Cannonball Adderley en toetsenist Joe Zawinul. Airto speelt op 'Live Evil' van Miles Davis (1970), ook op de eerste plaat van Weather Report (1971), en eveneens op 'Captain Marvel' van Stan Getz (1972).

[...vervolg op de volgende pagina](#)

In **1978** komt CF vast bij McCoy Tyner (11 december 1938 - 6 maart 2020), ook een Philadelphian, met wie hij naar de Berliner Jazztage was gekomen op 8 november 1975. Van juli 1960 tot december 1965 was Tyner de pianist in het klassieke kwartet van saxofonist John Coltrane, met Jimmy Garrison, bas en Elvin Jones, drums. Op Jazz Middelheim 2010 speelt Tyner op een piano van het bedrijf Piano's Maene uit mijn dorp. In **1980** verlaat CF pianist Tyner, komt in mei 1980 bij Art Blakey met een eerste job in The Jazz Showcase in Chicago. In 1984 wordt het zijn laatste dienst als Blakeys sideman, Charles is toch al 34! Fambrough en Blakey konden het muzikaal maar ook persoonlijk goed met elkaar vinden: "soms gaf Art me na een gig een enveloppe met onze erelonen, eens zat daar wel 30.000 dollar in, Blakey wist dat ik hem 's anderendaags de enveloppe zou overhandigen!", aldus Charles in het boek 'Hard Bop Academy: the Sidemen of Art Blakey and the Jazz Messengers' van Alan Goldsher.

Blakey had uit het orkest van Billy Eckstine The Seven Messengers gefilterd, in 1954 zijn het zijn eerste échte 'The Jazz Messengers'. Art Blakey komt voor het eerst naar het North Sea Jazz Festival op 17 juli 1977, hij zou nog tientallen keren naar Nederland terugkeren, voor het laatst op 13 juli 1990, ook voor NSJF, soms was Charles Fambrough mee als bassist bij The Jazz Messengers. Een vraagstuk: was CF bij Blakey op NSJF van 13 juli 1980 (ja) en 18 juli 1982(?)? En voor de Sesjun Radio Shows: op 20 april 1980 in De Doelen, Rotterdam, op 1 mei 1980 voor Sesjun in Vollebregt's (ja), op 2 mei 1981 Tamboer, Hogeveen, op 20 mei 1982 in Loenen (ja), op 18 juli 1982 op NSJF, en misschien nog op 27 januari 1983 voor Sesjun in Laren?

Bij Blakey leert CF trompettist Wynton Marsalis kennen en hij is de bassist op de plaat 'Fathers And Sons' (1982) van de Marsalisfamilie: vader-pianist Ellis (overleden op 1 april 2020), Wynton-tp, Branford-saxen. Op 18 juli **1981** is Fambrough bassist in het Chico Freeman Quartet met pianist Dennis Moorman en drummer Billy Hart in het Casino van Montreux. Op 26 mei 1985 is er een hoogtepunt tijdens het Lazy River Jazz Festival te Gent: Art Blakey & The Jazz Messengers, met Terence Blanchard (trompet), Donald ...[vervolg in de rechterkolom](#)

Art Blakeys 'Album Of The Year' met Charles Fambrough op bas.

Harrison (sax), Jean Toussaint (sax), James Williams (piano), Charles Fambrough en grootmeester Art Blakey.

Tussen **1985** en 1991 is het bijzonder stil rond Fambrough, waarom.

In **1991** wordt de eerste plaat van CF als leider uitgebracht: 'The Proper Angle', op de CTI label van Creed Taylor.

In de jaren negentig woonde CF in Doylestown, verhuisde begin jaren 2000 naar Allentown, gaf tien jaar les aan het Muhlenberg College. Na een jarenlange ziekte overlijdt hij in Allentown. Op 11 januari, tijdens de begrafenisdienst in de Lutheran Church musicerden zijn kameraden Stanley Clarke en Lenny White, de herdenking werd verder gezet met jamsessies in de Clef Club en Chris' Jazz Café.

Hij was eerst getrouwd met een zus van Stanley Clarke, later met Dolores. CF had vier dochters: een tweeling Maria en Carla, Andrea, Alycia en een zoon Mark.

Erik Marcel Frans

DISCOGRAFISCHE GEGEVENS

opnamen met Charles Fambrough, ook de private recordings of radio broadcasts zijn vermeld, misschien intussen toch ergens op plaat uitgebracht ...

8 november 1975 – **McCoy Tyner** Sextet speelt met Joe Ford, Ron Bridgewater, Eric Gravatt, Guilherme Franco tijdens de Berliner Jazztage, radio broadcast

4-7 augustus 1976 – **McCoy Tyner**, 'Focal Point', met Gary Bartz, Joe Ford (OJC 10092)

18 mei 1977 – **McCoy Tyner** Sextet, zelfde als Berlijn, private recording in Paul's Mall, Boston

november 1977 – **Cullen Knight**, 'Looking Up', deze trompettist met Monnette Sudler-g, Bootsie Barnes-ts, Kenny Barron-p, Bobby Durham, in Pennsauken, NJ

3 december 1977 – **McCoy Tyner**, waarbij George Adams, private recording in Blues Alley, Washington, DC

...[vervolg op pagina 22](#)

OVERLEDEN

Jan J. Mulder

Lee Konitz in 2014 in de Pieterskerk in Leiden. (Foto: Tom Beetz)

Lee Konitz, 15 april 2020 (92)

We leerden hem kennen, nog voor zijn tegenhanger, Charlie Parker, als de alt-saxofonist van de 'cool school' (strakke toon, zonder vibrato) in het sextet van Lennie Tristano en zijn eigen kwintet, allebei in 1949 op 78-toerenplaatjes van respectievelijk Capitol en Prestige, hier op het Britse Esquire. Daarvóór had hij al naam gemaakt in de big band van Claude Thornhill en het beroemd geworden nonet van Miles Davis. In 1953 volgde er een gastoptreden bij het kwartet met Gerry Mulligan ('Oh lady be good' en 'Lover man') en nam Stan Kenton hem op in zijn nieuwe band (ook weer met 'Lover man'). Konitz reisde als eenling de hele wereld af en speelde met iedereen. Memorabele opnamen zijn onder andere de combinaties met tenorist Warne Marsh (oorspronkelijk in 1955 en een reünie in 1976), zijn trioplaat 'Motion' met Elvin Jones in 1961 voor Verve, een solostuk, 'Blues for Bird', tijdens een Charlie Parker-herdenking in 1965, zijn plaat met duetten, onder wie met pianist Dick Katz en tenorist Richie Kamuca, in 1967 voor Milestone, zijn eigen nonet in de jaren zeventig en nog veel meer. Tot kort voor zijn dood bleef hij zich uitdrukken door telkens weer nieuwe, ogenschijnlijk grillige, melodische lijnen te bedenken op grond van de voor hem blijkbaar onuitputtelijke harmonieën van de aloude standards.

Louis van Dijk, 12 april 2020 (78)

Was op veel muzikale terreinen actief. Had als jazzpianist Oscar Peterson, Bill Evans en Bud Powell als grote voorbeelden. Won met zijn eerste trio in 1961 het Loosdrecht Jazz Concours. Maakte met bassist Jacques Schols, drummer John Engels en vibrafonist Carl Schulze in 1964 zijn eerste jazzplaat: 'Louis van Dyke Trio/Quartet', waarvoor hij een Edison ontving. Speelde met onder anderen de trompettisten Dizzy Gillespie en Thad Jones, zanger Mark Murphy, trombonist Frank Rosolino en Toots Thielemans. En ook het Rosenberg Trio, bassist Harry Emmery en drummer-vibrafonist Frits Landesbergen. Nam in 2018 afscheid van het publiek op het Loosdrecht Jazz Festival. (hve)

Jymie Merritt, 10 april 2020 (93)

Amerikaanse bassist. Deed zijn eerste ervaring op bij plaatselijke groten in Philadelphia (saxofonist Benny Golson, drummer Philly Joe Jones). Ging daarna, als een van de eersten, over op basgitaar en werkte met Bullmoose Jackson en BB King. Maakte van 1948 tot 1952 deel uit van Art Blakey's Jazz Messengers. Sindsdien associaties met Max Roach, Lee Morgan en vele anderen.

Andy Gonzalez, 9 april 2020 (69)

Amerikaanse bassist. Werkte bij Ray Barretto, Eddie Palmieri, zijn jongere broer, trompettist Jerry Gonzalez, en verder in allerlei groepen met een Afro-Cubaanse inslag.

Richard Teitelbaum, 9 april 2020 (80)

Amerikaanse componist, vooral werk-zaam in de elektronische muziek, eerst in Europa (met trombonist Garrett List en saxofonist Steve Lacy), daarna in New York (met saxophonist Anthony Braxton en trombonist George Lewis).

Peter Ecklund, 8 april 2020 (74)

Amerikaanse trompettist en cornettist. Speelde in traditionele groepen van rietblazer Vince Giordano, gitarist Marty Grosz en in dixielandbands van filmregisseur Woody Allen.

Eddie Davis, 7 april 2020 (79)

Amerikaanse banjoïst. Verkeerde in dixieland- en ragtimekringen (Vince Giordano, pianist Terry Waldo, collega-banjoïst Cynthia Sager) en had een lange associatie met Woody Allen. Leidde diverse bands vanuit New York, waaronder de Eddie Davis New Orleans Jazz Band. Tournées door Europa en Australië.

Onaje Allan Gumbs, 6 april 2020 (70)

Amerikaanse pianist-arrangeur-componist. Maakte zich in wijde kringen verdienstelijk, zowel in de popmuziek als in de jazz: vanaf gitarist Kenny Burrell en trompettist Woody Shaw tot zangeres Cassandra Wilson en tubaïst Howard Johnson in diens groep Gravity.

Ellis Marsalis, 1 april 2020 (85)

Pianist. Geboren en getogen in New Orleans. Speelde in 1962 met plaatselijke musici in The American Jazz Quintet, waarmee hij ook een plaat vastlegde (klarinetist Alvin Batiste, saxofonist Harold Battiste en drummer Ed Blackwell). Na een verblijf in Californië legde hij zich toe op het muziekonderwijs. Vader van vier muzikale zoons: Wynton, Branford, Delfeayo en Jason, met wie hij ook weer platen opnam.

Bucky Pizzarelli, 1 april 2020 (94)

Amerikaanse gitarist. Eerste opnamen met accordeonist-organist Joe Mooney (1951) en Toots Thielemans (1958). Begon zijn carrière pas goed eind jaren zestig als rhythm-gitarist bij Benny Goodman (tot 1975). Daarna diverse duo's met gelijkgeaarde gitaristen (George Barnes, Carl Kress, Dick McDonough), en zijn zoon John. Werd een veelgevraagd swingmusicus op festivals en parties in Europa en Canada. Speelde op een zevensnarige gitaar.

[...vervolg op de volgende pagina](#)

VERVOLG VOORPAGINA

Belgische jazzfestivals geannuleerd

"De klap was bijzonder groot gisteren (15 april; nvdr)", zegt Gent Jazz-directeur Bertrand Flamang. "Met een heel team werk je een jaar lang naar het festival toe en plots is het er niet meer. De artiesten, ons publiek, alle leveranciers, niemand wordt hier vrolijk van." Flamang is met de grote namen van 2020 in gesprek om ze er volgend jaar opnieuw bij te laten zijn. Hij bekijkt verder of er deze zomer kleinere initiatieven mogelijk zijn. "Mensen hebben nu meer dan ooit behoefte aan muziek en voor muzikanten is er niets ergers dan hun instrument een halfjaar te moeten opbergen. Dus als er iets mogelijk is – hoe klein ook – dan willen we daar absoluut voor gaan." Gent Jazz 2021 wordt van 8 tot 18 juli gehouden.

Ook voor het festival Jazz Middelheim, gepland van 13 tot 16 augustus in Antwerpen, wordt gekeken of de grote namen doorgeschoven kunnen worden naar de editie van 2021. Wat het annuleren van de festivals voor de organisatie financieel betekent, is nog niet bekend. Mensen die al een entreekaart hebben gekocht voor (een van) de beide festivals krijgen wellicht een voucher voor de edities 2021.

VARIA

Jazzmusici samen in Worldwide Concert for our Culture

In plaats van het gebruikelijke Spring Gala verzorgde Jazz at Lincoln Center (JALC) op 15 april via onder meer YouTube een Worldwide Concert for our Culture. Op uitnodiging van JALC-directeur Wynton Marsalis en zijn Jazz at Lincoln Center Orchestra werd contact gelegd met musici uit tal van landen, onder wie accordeonist Richard Galliano in Frankrijk, saxofonist Igor Buttman in Rusland (in gezelschap van begeleiders) en het Brussels Jazz Orchestra in België.

Kijk hier: <https://bit.ly/2XQZxGb>.

OVERLEDEN (VERVOLG)

Don Burrows, 12 maart 2020 (91)

Australische rietblazer, bekwaam op klarinet en baritonsaxofoon, speelde alle stijlen. Lange samenwerking met gitarist George Golla. Veelzijdig beoefenaar van de jazz en onvermoeid stimulator ervan. Actief in het muziekonderwijs, in radio- en televisie-studio's en trok de gehele wereld over. Wordt door Australiërs beschouwd, naast pianist Graeme Bell, als de belichaming van jazz. (jjm)

Louis van Dijk in 2013 in Den Bosch tijdens het festival Stranger than Paranoia. (Foto: Tom Beetz)

Dieter Reith, 1 april 2020 (82)

Duitse pianist-organist. Speelde en arrangeerde vooral voor bigbands (Kurt Edelhagen, Peter Herbolzheimer) en voor radio en televisie.

Wallace Roney, 31 maart 2020 (59)

Trompettist in groepen van saxofonist Chico Freeman, de drummers Art Blakey en Tony Williams, en in eigen bands. Samenwerking - ook privé - met pianiste Geri Allen (overleden juni 2017). Speelde in 1991 de voornaamste partijen op het Montreux-festival in aanwezigheid van de verzwakte Miles Davis.

Bobby Ojeda, 26 maart 2020 (78)

Eerste ervaring in gerenommeerde bigbands. Vanaf 1985 vijftien jaar lid van de Count Basie-band. (Na diens dood het jaar daarvoor). componeerde klassieke werken, schreef arrangementen en produceerde platen.

Olle Holmqvist, 26 maart 2020 (83)

Zweedse trombonist; geen solist maar in de jaren zestig immer aanwezig in secties van Zweedse bands (Arne Domnerus, Bengt-Arne Wallin, Radiojazzgruppen en anderen).

Manu Dibango, 24 maart 2020 (86)

Saxofonist, ook bekwaam op vibrafoon. Geboortig uit (Frans) Kameroen, trok in bij familie in Parijs toen hij vijftien was. Verschaftte zich een plaats in de Franse jazzwereld, keerde tijdelijk terug naar Afrika. Zijn muzikale mengvorm sloeg aan, ook in New York. In 1972 scoorde hij een hit met 'Soul makossa', dat later, legaal of niet, door anderen werd overgenomen. Volgden verdere ontwikkelingen, vele grammofoonplaten, optredens op festivals en het componeren van filmmuziek.

Mike Longo, 22 maart 2020 (83)

Hier eerder gememoreerd, maar zijn geboortjaar blijkt 1937 te zijn (niet 1939 en niet 1940, zoals hij zelf beweerde).

K.T. Geier, 21 maart 2020 (88)

Duitse bassist (Karl-Theodor). Trok in 1960 naar Zwitserland, waar hij internationale gasten begeleidde op festivals: Barney Wilen, Mal Waldron, Benny Bailey. Maakte platen met bandleider George Gruntz, en gitarist Franco Cerri. Leider van workshops.

←-----vervolg

VARIA

Ferdinand Povel Jazzheld 102

Aan de reeks Jazzhelden, een serie gefilmde portretten van Nederlandse jazzmusici, is recentelijk aflevering 102 met saxofonist Ferdinand Povel toegevoegd. De reeks is een initiatief van het Nederlands Jazz Archief en op internet te zien.

Meer info: <https://bit.ly/2K8YAk5>

Film over Brussels Jazz Orchestra op internet te bekijken

De documentaire 'Bring it to the People' over het Brussels Jazz Orchestra (BJO) is nu ook in Nederland via internet te bekijken. De film volgt het orkest in zijn dagelijkse doen en laten. Hoe hakt men artistieke knopen door? Hoe bereikt BJO een naadloos samenspel? Hoe ervaren de muzikanten de samenwerking met internationale artiesten? En wie blufte zich door een BJO-auditie? Vragen die allemaal worden beantwoord in de documentaire. Bekijk de film hier:

<https://bit.ly/2V8Iy05>

Oud-North Sea-directeur kijkt terug

Theo van den Hoek, oud-directeur van het North Sea Jazz Festival, blikt in het recentelijk verschenen boek 'North Sea Jazz Festival - De Haagse jaren' volgens Theo van den Hoek' terug op zijn werkzaamheden aldaar. Hij raakte in 1977 – bij de tweede editie – betrokken bij het festival en bleef dat tot de verhuizing in 2005 naar Rotterdam. In 1993 werd hij directeur en in die hoedanigheid heeft hij de stap van Den Haag naar Rotterdam voorbereid en uitgevoerd. Van den Hoek gaat uitgebreid in op het 'slepende' proces. Tevens blikt hij terug op de ontstaansgeschiedenis en de ontwikkeling van het festival in de eerste dertig jaar. Het boek is geschreven door journalist Max van den Broek en verschijnt bij uitgeverij Aspekt.

Meer info: <https://bit.ly/3adPqxH>

Pablo Held. (Foto: Jean-Baptiste Millot)

Pianist Pablo Held ondervraagt collega's

De Duitse pianist Pablo Held maakt sinds enige tijd een serie vraaggesprekken met collega's. In 'Pablo Held Investigates' sprak hij onder anderen met bassist Dave Holland, componist-arrangeur Vince Mendoza, pianist Aaron Parks, drummer Joey Barron en zangeres Norma Winstone over het vak. De video's zijn te zien op <https://pabloheldinvestigates.com>

Bimhuis Talks op YouTube

In de serie Bimhuis Talks sprak journalist Koen Schouten op het podium van de Amsterdamse jazzclub met tal van musici. Zo blijkt bijvoorbeeld drummer Steve Gadd een behoorlijk potje te kunnen tapdansen en deed platenlabel Blue Note alles wat saxofonist Benny Golson wilde. Ook gesprekken met onder anderen bassiste Linda May Han Oh en het duo Mike LeDonne & Vincent Herring staan online.

Kijk hier: <https://tinyurl.com/vl76m43>

Concert Miles Davis van november 1969 op YouTube

Sinds begin april staat het concert op YouTube dat trompettist Miles Davis in november 1969 in Kopenhagen gaf. Dat was drie maanden na de opnames voor het album 'Bitches Brew', waarvan drie nummers worden gespeeld. Davis trad in de Tivoli Concertsal op met saxofonist Wayne Shorter, toetsenist Chick Corea, bassist Dave Holland en drummer Jack DeJohnette (Jarmo Hoogendijk op Facebook: "Het vergt een stevig embouchure, maar met zo'n drummer kom je de avond wel door zeg!!").

Kijk en luister hier: <https://bit.ly/34mFUGQ>

Medewerkers Jazziz maken interviewprogramma

Het Amerikaanse blad Jazziz heeft sinds begin deze maand elke werkdag een interviewprogramma op YouTube. Het wordt gepresenteerd door de medewerkers Michael Fagien en Brian Zimmerman. Zij maken contact met musici in hun huiskamer. Er wordt gepraat en soms ook gemusiceerd. Te gast waren onder anderen toetsenist Bob James, pianist Emmet Cohen, gitarist Al Di Meola, drummer Peter Erskine en trompettist Randy Brecker. De live-uitzending is om 06.00 uur Nederlandse tijd, maar het programma is ook na afloop te bekijken op YouTube.

Kijk hier naar de aflevering met Dave Liebman:
https://www.youtube.com/watch?v=WKn326W_enk

SONNY ROLLINS SPREEKT

(zie ook pagina 5 van deze Jazzflits)

Rollins over zijn afscheid van de sax

Door de voortgang van zijn longziekte kon Sonny Rollins in 2012 nooit echt afscheid van het publiek nemen. Dat heeft hij niet als een gemis ervaren:

"I'm glad for their love but I don't feel that I'm worthy of anyone saying, "Wow, Sonny!" My highest place musically was not about playing for a crowd. I played a couple of concerts early on where I was out in the open in the afternoon. I was able to look up in the sky, and I felt a communication; I felt that I was part of something. Not the crowd. Something bigger."

Dat hij sinds 2014 geen saxofoon meer kan spelen, was in eerste instantie een 'zeer traumatische' ervaring: "The communion I had with my horn, the things I tried to do, I can't get otherwise. I do have a Fender Rhodes piano upstairs. In fact, I think I should get a piano, a real piano, and play around. I'd probably get something out of it. But it's not like it would be a continuation of where I was at with my horn. I feel like that thing is broken." Inmiddels schikt Rollins zich in zijn lot: "I realized that I should be grateful for the fact that I was able to do music all of my life."

Rollins over zijn solo op 'Waiting on a friend' ('81) van de Rolling Stones

"Mick Jagger, I don't think he understood what I was doing, and I didn't understand what he was doing. My wife was the one that persuaded me to do that recording. I said: "Man, I don't want to do any record with the Rolling Stones." I'd considered them — and it's faulty — not on the level of jazz. But my wife said, "No, no, you must do it." So I said, "OK, let me see if I can relate to what they are doing; let me see if I can make it sound as good as possible. I know they're a very popular rock band, but they were derivative of a lot of black bands, right? Isn't that what they do?" "I do remember once I was in the supermarket up in Hudson, New York, and they were playing Top 40 records. I heard this song and thought, Who's that guy? His playing struck a chord in me. Then I said, "Wait a minute, that's me!"

Rollins over The Beatles:

I like the Beatles. Paul McCartney is a good tunesmith.

Bron: interview David Marchese, New York Times, 24 februari 2020

JAZZ OP PAPIER

Dizzy Gillespie in 1947. (Foto: William P. Gottlieb)

TIEN LEZENSWAARDIGE JAZZAUTOBIOGRAFIEËN

Dizzy Gillespie (met Al Fraser)

To Be or Not to Bop (1979)

Miles Davis (met Quincy Troupe)

Miles: The Autobiography (1989)

Art Pepper (met Laurie Pepper)

Straight Life: The Story of Art Pepper (1979)

Benny Golson (met Jim Merod)

Whisper Not: The Autobiography of Benny Golson (2016)

Jimmy Heath (met Joseph McLaren)

I Walked With Giants: The Autobiography of Jimmy Heath (2010)

George Wein (met Nate Chinen)

Myself Among Others: A Life in Music (2003)

Clark Terry (met Gwen Terry)

Clark: The Autobiography of Clark Terry (2011)

Charles Mingus

Beneath the Underdog: His World as Composed by Mingus (1971)

Herbie Hancock (met Lisa Dickey)

Possibilities (2005)

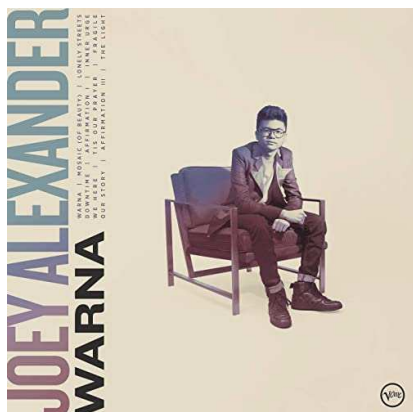
George Benson (met Alan Goldsher)

Benson: The Autobiography (2014)

Bron: Lee Mergner (JazzTimes)

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 13 april 2020

1 Joey Alexander

Warna
(Verve)

2 Kenny Barron | Dave Holland Trio

ft. Johnathan Blake
Without Deception (Dare2)

3 Jeremy Pelt

The Art Of Intimacy, Vol. 1
(HighNote)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Tom Beetz, Erik Marcel Frans, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot. **Logo:**

Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS**

is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com.

Bijdragen: **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

Datum: 2 april 2020

De Canadese trompettiste Lina Allemano. (Foto: Manuel Miethe)

[Mike Flynn, Jazzwise \(UK\)](#)

ROB LUFT

Life Is A Dancer (Edition)

[Anna Filipieva, Jazz.ru \(Russia\)](#)

ANNA KOROLEVA

Ocean Inside (ArtBeat Music)

[Jan Granlie, Salt-peanuts.eu \(Pan-Scandinavian\)](#)

KUZU

Purle Dark Opal (Aerophonic)

[Christine Stephan, JAZZTHETIK \(Germany\)](#)

[Madli-Liis Parts, Muusika \(Estonia\)](#)

WOLFGANG MUTHSPIEL

Angular Blues (ECM)

[Viktor Bensusan, Jazzdergisi.com \(Turkey\)](#)

ERROLL GARNER

That Is My Kick (Mack Avenue)

[Henning Bolte, Written in Music \(Netherlands\)](#)

REIJSEGER/FRAANJE/SYLLA

We Were There (Just Listen Records)

[Patrik Sandberg, Orkester Journalen \(Sweden\)](#)

THUNDERCAT

It Is What It Is (Brainfeeder)

[Cim Meyer, Jazz Special \(Denmark\)](#)

NILS JANSON

Longitude (Stockholm Jazz Records)

[Lars Mossefinn, Dag og tid \(Norway\)](#)

PER ODDVAR JOHANSEN

The Quiet Cormorant (Losen Records)

[Matthieu Jouan, Citizenjazz.com \(France\)](#)

LINA ALLEMANO OHRENSCHMAUS

Rats And Mice (Lumo Records)

[Axel Stinshoff, Jazz Thing \(Germany\)](#)

AVISHAI COHEN

Big Vicious (ECM)

[Luca Vitali, Giornale della Musica \(Italy\)](#)

SHABAKA AND THE ANCESTORS

We Are Sent Here By History (Impulse! Records)

[Paweł Brodowski, Jazz Forum \(Poland\)](#)

ŁUKASZ OJDANA

Kurpian Songs And Meditations (Audio Cave)

De Europe Jazz Media Chart geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door de Europe Jazz Media Group.

CHARLES FAMBROUGH

Discografische gegevens (vervolg)

1977 – **Roland Kirk**, 'Boogie Woogie String Along For Real', een 'Tribute to Black Classical Music' met strijkorkest, met Hilton Ruiz, Steve Turre, Fambrough speelt cello, gepubliceerd in de dubbel-CD 'A Standing Eight' (32Jazz32100)

17-18 maart 1978 – McCoy Tyner Sextet, 'The Greeting', met George Adams, Woody Sonship Theus-d, Live at Great American Music Hall, San Francisco (Milestone 9118)

30 maart 1978 – **McCoy Tyner**, private recording in Paul's Mall, Boston

24-25 april 1979 – **McCoy Tyner** Septet, 'Horizon' met George Adams, waarop 'One for Honor', een compositie van CF

1 mei 1980 – **Art Blakey and the Jazz Messengers**, 'The Sesjun Radio Shows', met Valery Ponomarev, Billy Pierce, Bobby Watson, James Williams, CF, in Nick Vollebregt's

3 mei 1980 – **Art Blakey and the Jazz Messengers**, Live Jazzbühne Berlin '80, Volume 9, toen nog Oost-Berlijn, zelfde zes van 1 mei (Repertoire 4909)

juni 1980 – **James Williams** Quartet, 'Images' (Of Things to Come), met Billy Pierce, Carl Burnett, in San Francisco (Concord 140)

13 juli 1980 – **Art Blakey and the Jazz Messengers**, 'Big Band – Live At Montreux And North Sea', eerst in Den Haag, dan Montreux, het sextet aangevuld tot een dozijn (Timeless 150)

17 juli 1980 – zelfde muzikanten in het Casino tijdens Montreux Jazz Festival

11 oktober 1980 – **Art Blakey and The Jazz Messengers**, 'The Birthday Concert', Live at Bubba's Jazz Restaurant, Fort Lauderdale, Florida – (WestWind 2045) ook uitgebracht als Wynton Marsalis 'An American Hero – The Best Of His First Recordings', ook als Wynton Marsalis 'My Funny Valentine' – Marsalis is dan 19 jaar!

9 maart 1981 – **Art Blakey and the Jazz Messengers**, 'Art Blakey In Sweden', met Wynton Marsalis, Bobby Watson, Billy Pierce, James Williams, Stockholm (Amigo 839)

12 april 1981 – **Art Blakey and the Jazz Messengers**, 'Album Of The Year', opgenomen in Parijs, Davout Studios (Timeless 155)

juni 1981 – **Art Blakey and the Jazz Messengers**, 'Straight Ahead', zelfde bezetting, in Keystone Korner, San Francisco (Concord 4168)

5 juli 1981 – **Wynton Marsalis**, 'Wynton Marsalis', CF op 'Twilight' (Columbia CK 37574)

4 december 1981 – **George Kawaguchi & Art Blakey** Octet, 'Killer Joe', met Wallace Roney, Slide Hampton, Columbia Studio, NYC (Union Jazz 5001)

januari 1982 – **Art Blakey and the Jazz Messengers**, 'Keystone 3', Live at Keystone Korner, San Francisco (Concord 4196) – met een boeiende 'In Walked Bud', zelfde als volgende bezetting

19 februari 1982 – **Art Blakey and the Jazz Messengers**, 'Live At The Smithsonian', met Wynton Marsalis, Branford Marsalis, Billie Pierce, Donald Brown, Baird Auditorium, Museum of Natural History, Smithsonian Institution, Washington, DC – dit lijkt ook uitgebracht als 'From Seventh Avenue South' (Storyville 26076 – Shanachie 6318)

20 mei 1982 – **Art Blakey and the Jazz Messengers**, 'Oh-By The Way', met Terence Blanchard als opvolger van Wynton Marsalis, pianist is nu Johnny O'Neal, Loenen aan de Vecht (Timeless 165), met 'Alicia', een compositie van CF

1982 – **Wynton Marsalis**, 'Fathers and Sons', vijf tracks met Ellis, Wynton, Branford Marsalis (Columbia 477299) in de CBS Studio in NYC

27 januari 1983 – **Art Blakey and the Jazz Messengers**, 'The Sesjun Radio Shows' met Terence Blanchard, Donald Harrison, Jean Toussaint, Johnny O'Neal, CF en Blakey (is dezelfde bezetting die op 26 mei 1985 in Gent zou optreden, op andere pianist na)

1984 – **Omar Hill & Art Webb**, 'Caribbean Breeze', Art Webb-fluitist, ook Philadelphian, Khan Jamal-vibrafoon, Dave Falciani-p, Monnette Sudler-g (Jambrio)

december 1989 – **Roy Hargrove**, 'Diamond In The Rough', Geoffrey Keezer, Scott Colley, Ralph Peterson (BMG RCA 90471)

29-31 mei 1991 – **Charles Fambrough**, 'The Proper Angle', zijn eerste plaat als leider, met zeven eigen composities waaronder 'Dolores Carla Maria', met Branford en Wynton Marsalis, Roy Hargrove, Kenny Kirkland, Joe Ford, Jeff Watts (Past Perfect 205709)

24-25 juli 1991 – **Jeff 'Tain' Watts**, 'MegaWatts', trioplaat met ster van de plaat Kenny Kirkland (Sunnyside 1128)

16-17 februari 1992 – **Roy Hargrove**, 'New York Stories', Bobby Watson, Joshua Redman, gitarist Danny Gatton, Franck Amsallem, Yoron Israel (Blue Note 98959)

30 mei 1992 – Joe Henderson-ts met Renée Rosnes-p, CF-b en Joe Chambers-d, radio broadcast van Atlanta Jazz Festival, Atlanta

13 oktober 1992 – **Pharoah Sanders**, live private recordings Village Vanguard, NYC

19-20 oktober 1992 – **Pharoah Sanders Quartet**, 'Ballads With Love', met William Henderson-p, Sherman Ferguson-d, en de Penguin Guide oordeelt: "Fambrough showing once again what a responsive and intelligent player he can be in the right company" – 'a strong record that can be considered essential' (Evidence 2CD 22099)

22 oktober 1991 - 24 september 1992 – **Charles Fambrough**, 'The Charmer', met Roy Hargrove, Grover Washington, Kenny Garrett, Kenny Kirkland, Jeff Watts (CTI 10102)

25-26 februari 1993 – **Charlie Fambrough**, 'Blues At Bradley's', Donald Harrison, Steve Turre, Joe Ford, Bill O'Connell, gitarist Bobby Brown, ook als film op YouTube (CTI 67235)

15-22 maart 1993 – **Bill O'Connell**, 'Lost Voices', waarop 'In time', compositie CF (CTI 1011)

19-23 maart 1993 – **Joe Ford**, 'Today's Nights', Joe Ford-as,ss, Kenny Kirkland-p, Jeff Tain Watts-d, met 'Amy's waltz', compositie CF, op Amerikaans Bluemoon label

12-13 april 1993 – **Craig Handy**, 'Introducing Three For All & One', met David Kikoski, Ralph Peterson (Arabesque 109)

7-8 oktober 1993 – **Ernie Watts**, 'Reaching Up', met Jack DeJohnette (JVC 2031)

1993 – **Stanley Clarke**, 'East River Drive', met Kenny Kirkland, waarop 'What if I forget the champagne' dat Clarke ook reeds zou opgenomen hebben in 1976 (This Is Jazz 41) (Portrait)

7-8 mei 1994 – **Kei Akagi**, 'Mirror Puzzle', met Rick Margitza, Hollywood (Audioquest 1028)

5-6 december 1994 – **Charles Fambrough**, 'Keeper Of The Spirit', zijn vierde plaat als leider, met Edward Simon, Grover Washington, Lenny White (Audioquest 1033)

1994 – **Charles Fambrough**, 'Live At Blood Rays' (CTI-Universal Music)

10-12 april 1995 – **Charles Fambrough**, 'City Tribes', met Craig Handy, John Swana, Bill O'Connell, Dave Valentin (Evidence 22149) – de persfoto hierbij is uit 1996, jawel

1996 – **Eric Intel Quartet** featuring Charles Fambrough, 'Impressions Of Jazz', Intel-p, Eric Erhardt-ts, Craig Lewis-d (Jazz Lions 10008)

1996 – **Ed Hamilton**, 'Planet Jazz', deze gitarist met pianist Dave Falciani (Telarc 83387)

(juli) 1997 – **Charles Fambrough**, 'Upright Citizen', met Grover Washington, Alex Bugnon uit Montreux, Gerald Albright, met uitstekende George Duke, met het nummer 'Dina' voor Charles' zuster Nadine (NuGroove 3003, nu Random Chance)

11-13 mei 1998 – **Kevin Mahogany**, 'My Romance', deze vocalist met Bob James, Kirk Whalum, Michael Brecker, Billy Kilson, NYC, Sear Studio (Warner Bros 470252)

november 1998 – **Beatie Jazz**, 'A Bite Of The Apple', is een trio met pianist Dave Kikoski, CF en drummer Brian Melvin

1998 – **Brother Eden Douglas**, 'Just Listen – Music For The Soul', Reid Anderson, Jonathan DuBose, Edwin Ramos

7 november 2000 – **Omar Hill**, 'Tribes Of The Future', met Byard Lancaster, Khan Jamal (Jambio 1004)

april 2001 – **Beatie Jazz**, 'Another Bite Of The Apple', zelfde Kikoski trio

november 2001 – **Olivier Hutman**, 'Band Shapes', Steve Slagle, Joe Mag-narelli, Bruce Cox

2001 – **Bill O'Connell Latin Jazz Project**, 'Black Sand', met Randy Brecker, Joe Ford

2002 – **Elmer Gibson**, 'Generation Dance', live met Gary Bartz, Eddie Henderson, Norman Connors, George Johnson Jr. (Lifeforce 1022)

2002 – **Charles Fambrough**, 'Live @ Zanzibar Blue', zijn laatste plaat als leider, met Bill O'Connell, Joe Ford, Sean Jones, Lenny White, met vrouw Dolores Fambrough op 'It might as well be spring' (Random Chance 6)

september-oktober 2003 – **Bill O'Connell**, 'Latin Jazz Fantasy', met Dave Valentin, Bob Malach, Randy Brecker (Random Chance 18)

16-17 oktober 2003 – **Sean Jones**, 'Eternal Journey', trompettist met pianisten Mulgrew Miller, Orrin Evans (Mack Avenue 1016)

2003 – Stone Jazz – Tribute to Rolling Stones, Mulgrew Miller, Mark Kramer, George Colligan, Lenny White

28 april 2005 – **Towner Galaher**, 'Panorama', met Onaje Allan Gumbs, drummer Galaher, Maurice Brown, Mark Shim, in Brooklyn, NY

2007 – **Melissa Nadel**, 'What Matters', met 'It's a beautiful thing' van CF

28-29 april 2008 – **Towner Galaher**, 'Courageous Hearts', met George Colligan, Bryan Lynch, Craig Handy, Fred Wesley
2010 – **Lenny White**, 'Anomaly' (Abstract Logix)

Fambrough en/of zijn composities op talrijke compilaties of platen:

'**Jazz Finest Volume 2**', CTI MA 70 01 232 (2003) met 3 CF composities: Dolores Carla Maria, Broski, Beautiful Love

'**Absolute Brass**', waarop Chet Baker, Randy Brecker, Art Farmer, Roy Hargrove, Wynton Marsalis, Wallace Roney (CTI 1001) (2002)

Art Blakey, 'Works of Art', mei 1978 – april 1985

Art Blakey, 'The Sesjun Radio Shows', 1978-1983, Out of the Blue 201071

CF wordt vereerd met zijn compositie 'Broski' op de plaat van **Jonathan Blake** 'Gone, But not Forgotten', Criss Cross 1368 van 20 februari 2014, met Chris Potter, Mark Turner

'**Blakey's Beat**' verzamelt nummers uit 1976-1981, met ook Fambrough (2 CD Concord 2234)

'**Goodbye Manhattan**' is een plaat van de groep Pieces of A Dream, van pianist James Lloyd, met een nummer 'We're All Alone' met CF (Blue Note 7243 8 28532) (1995)

De 4-cd-compilatie '**Battle of Saxes**, volume 2', met Benny Carter, Art Pepper, Frank Morgan, Lee Konitz, ... heeft enkele tracks met CF (Documents 222176-354, totaal 66 nummers)

'**One for Honor**' van CF wordt gespeeld door pianist Orrin Evans met Dwayne Bruno op de plaat 'Freedom' van 2 juni 2010 Op '**What Matters**' van vocaliste Melissa Nadel staat 'It's a beautiful thing' van CF (2007)

'Little man' staat op '**I Remember Bu**' van Ralph Peterson's GenNext Big Band van 2 november 2017

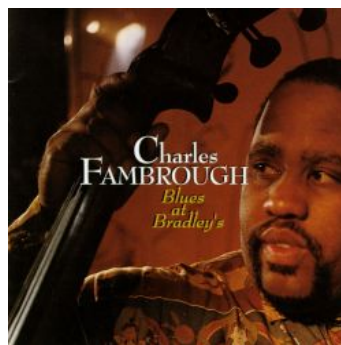
Op '**If I Could**' van Stanley Turrentine van maart 1993 staat 'The Avenue' van CF

Op '**Smalls Live 0038** van Frank Lacy met The Smalls Legacy Band, opgenomen 16-17 oktober 2012 staat 'Alicia' van CF

'**The Life and Times of Cullen Knight**' (Vol 1 – 1962-1986) (Vol 2 – 1965-1999) heeft enkele nummers met CF van november 1977

RandomChance Records heeft 'Live @ Zanzibar Blue' en 'Upright Citizen' in zijn catalogus.

Erik Marcel Frans

Ter afsluiting schrijven we in grote letters op het bord:

'**Better Days Are Coming**', met Charles Fambrough, Donald Harrison, Steve Turre, Joe Ford, Bill O'Connell, Bobby Broom, Ricky Sebastian, Steve Berrios, 'Live At Bradley's', februari 1993.

Luisteren en genieten:
<https://bit.ly/2VCH9Od>